

Inleiding

Deze brochure is een vervolg van brochure 682 die gaat over de oorsprong van de offerdiensten.

Goed beschouwd is het een absurde gedachte of daad wanneer een onschuldig persoon gestraft wordt –en of gestraft zou kunnen worden- in de plaats van een schuldig persoon. Een onschuldige kan immers onmogelijk de schuld van een misdadiger of schuldige op zich nemen, overnemen. Wat een mens niet gedaan heeft, kan hij nooit voor een of andere misdaad gestraft worden Er is hierbij geen sprake van overerving. Zonde of schuld is geen rugzak die je van je eigen rug kunt afleggen en op een ander z'n rug binden. Een eventuele losprijs betalen voor iemands schuld spekt wel de knipzak van de ontvanger, maar geeft de betaler geen gereinigd geweten. Het geweten dient immers schoon gemaakt te worden, daar het geweten alle zonden registreerd. De kerkvader Gregorius wees er reeds op dat de losprijs van Jezus een soort bedrog is. “God krijgt Jezus’ leven als prijs; maar God neemt het hem toch weer af bij de opstanding”.

Het blijkt onmogelijk om het straffen van een onschuldige in de plaats van een schuldige te zien als een voldoening van gerechtigheid. Wat voor een beeld krijgt men van God wanneer Hij alleen verlossing en vergeving wil schenken als er eerst wraak wordt uitgeoefend op een totaal onschuldige, die aan Hem de volle prijs zou moeten betalen? De plaatsvervangend zoals door Anselmus is uitgedacht heeft, is in tegenspraak met de Bijbelse leer der vergelding.

Wie meer wil weten over de oorsprong van de offerdiensten kan in het boek Mythen & Bewustzijn van Joseph Campbell en Bill Moyers daar meer van lezen. In onze brochure 534 over Isis hebben wij een gedeelte uit voornoemd boek aangehaald.

Op Internet kan men van Johan Delameillieure ook een artikel lezen over offers, of dat echt was dat God wilde.

Van de Israëlitische Sjielo Gemeente ‘Beth Sjielo’ te Amsterdam de volgende lezing van Mosje Wetberg ZGS: “Deze gedachten zijn er om er samen over na te denken en de vragen onder ogen te zien die daaruit voortvloeien. Alleen gezamenlijk komen we iets dichterbij de absolute waarheid” Hartelijke groet van Mosje.

Lezing SB 350-357 (Lev. 4-6)

zou zijn. Een vervangend van een dierenoffer door een mensenoffer zou vervolgens in hun visie die zonden dan effectiever kunnen verzoenen en – leuk voor de dieren – alle dierenoffers door een eenmalige mensenslacting overbodig maken.

Behalve het feit dat de gelovigen na deze daad hardnekkig zijn blijven doorzondigen, denk ik u er op attent te moeten maken, **dat de offers van ons verbond in geen enkel geval voor verzoening van zonden zijn bestemd.**

De bestemming van een offerdier is vooral dat het smakelijk wordt opgegeten. Op goedbedoelde afbeeldingen van een altaar zie je weliswaar een heel schaap op een altaar liggen en dat is niet overeenkomstig wat er in werkelijkheid gebeurde. **Want op het altaar mizbéach werd nooit een heel dier verbrand.** Slechts enkele vetdelen gingen als offer in rook op. Het vlees werd door de tafelgasten geconsumeerd.

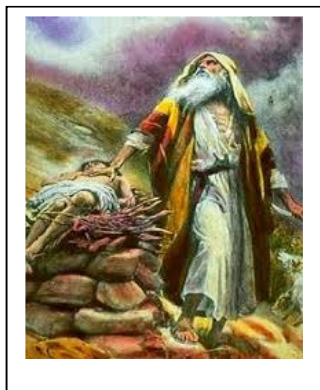
De essentie van een offerdier is om het op te eten. Bij enkele, maar lang niet alle, offers werd na het slachten wat bloed van het dier voor de verzoening gebruikt. Dit bloed was nooit bestemd tot vergeving of wegneming van daadwerkelijke zonden. Overtredingen van de wet werden via de rechtbank behandeld en zonder offer afgedaan.

Wat betekent verzoening dan eigenlijk?

Jehoewá gaf Mosjè een besluit door: “Zeg tegen de Jisraëlieten: Iemand die onopzettelijk tekortschiet inzake elk van de opdrachten van Jehoewá ...“ SB 350.

‘Onopzettelijk’ is het codewoord. En de ‘zonden’ waar het over gaat zijn geen overtredingen van de wet. Waar het om gaat: de verzoening is er

uitsluitend om elke twijfel over een onbewust opgelopen onvolkomenheid weg te nemen, zodat de mens in een onbezorgde geschiktheid zijn almacht kan ontmoeten.

De psychologie van de verzoening is op de emoties van de mens toegesneden. Voordat je dicht bij Jehoewá komt, mag je er daardoor zeker van zijn dat er geen onvolkomenheid meer aanwezig is; ja, dat er zelfs geen enkele twijfel meer over de mogelijkheid daartoe hoeft te zijn. De twijfel wordt weggenomen door de ‘verzoening’; in het Hebreeuws kappará, wat niet verzoening, maar toedekking betekent. **Wat in het verleden ligt, kan niet worden uitgewist.** Het is gebeurd, maar de gevolgen daarvan kunnen wel worden toegedekt. Wij zouden zeggen:

Zand er over.

Een onvolkomenheid is niet een zonde. Niet iets waarvoor je gewoonlijk gestraft wordt. Denk aan een echtgenoot die per ongeluk in het voorbijgaan zijn ongestelde vrouw aanraakt. Zoiets kan gebeuren; de man is het zich niet bewust, maar wanneer hij van plan is om die dag naar het misjkán te gaan, is hij daartoe ongeschikt omdat Jehoewá zelfs geen onbewuste onvolkomenheden in zijn nabijheid wenst.

Wie een zonde begaat, moet zich derhalve voor de rechtbank verantwoorden en wie niet gezondigd heeft en een ongeëvenaarde ontmoeting met de almacht wil beleven, dient aan zijn hoge normen van geschiktheid te voldoen.

Als verbondspartners willen wij het cijfer 10 op ons rapport en geen 9.

Lezing SB 358-365

29. In deze afdeling wordt uitgelegd welke ‘offers’ worden aangeboden aan Jehoewá en bovendien op welke wijze ze moeten worden gebracht. Omdat niet veel lezers, gezien de reacties, een diep inzicht blijken te hebben in de bedoeling van de offers (wat hun in deze van offers vervreemde maatschappij niet kwalijk is te nemen) denk ik wat meer helderheid in deze materie te kunnen geven.

Er zijn drie soorten ‘offers’:

1. De onvolkomenheid chataat is nodig om elke mogelijke onbewuste onvolkomenheid – geen wetsovertreding - toe te dekken, waardoor een eventuele tekortkoming in het verleden geen schadelijke gevolgen heeft bij een contact met de almacht. Als er door een vergissing een schuld aan derden is ontstaan, moet deze schuld vooraf aan de benadeelde betaald worden, en in dat geval heet de onvolkomenheid meer specifiek een nalatigheid asjám.
2. De voorzorg olá is nodig voor de actuele gebeurtenis; voor elke ontmoeting met onze almacht Jehoewá. Deze aanbieder bakent een moment van geschiktheid af waarin de ontmoeting tussen almacht en mens zonder schadelijke gevolgen kan plaatshebben.
3. De volkomenheid is voor de toekomst; die breng je als afsluiting van de ontmoeting. Het is een gebaar van vreugde en van dank aan een almacht, die je zoveel aandacht heeft geschonken en die je gunstig heeft beoordeeld.

Dit zijn de drie offers. Al het andere wat in verband hiermee is gezegd, hangt samen met deze drie. Een complete volgorde bij een ontmoeting is dus: onvolkomenheid, voorzorg, volkomenheid. De namen voor de drie ‘offers’ heb ik in verband met hun functie zo benoemd, omdat het Nederlands er geen woord voor heeft. Waar het om gaat: het moet duidelijk zijn wat de bedoeling er van is.

De ontmoeting zelf is geen afstandelijk gebeuren. Voor mij maak je een aan de grond verbonden altaar –mizbéach- waarnaast je je voorzorg en je volkomenheid slacht: je kleinvee en je rundvee, en wel op elke plaats waar ik mijn naam tot aandenken stel, waar ik naar je toe kom of waar ik je gunsten verleen. SB 261 Met name bij het afleggen van een gelofte of een eed, met Jehoewá als getuige, doe je dat op de hoogte van het mizbéach. De aanbieder en de getuigen begeven zich naar de hoogte en allen strekken zich in uiterste onderdanigheid languit op de grond uit. Men slacht het dier, spat wat bloed van de onvolkomenheid en van de voorzorg tot verzoening, of giet het bij een volkomenheid in zijn geheel weg - want daarbij is geen verzoening nodig, en bedekt het met zand.

Het lijkt niet eenvoudig om zoiets in Nederland te doen, maar wat je na alle moeite ten deel valt, gaat het aardse verre te boven. Een gelofte doe je alleen in omstandigheden waarin je volgens de gewone natuurwetten je doel niet weet te bereiken en waarbij je een bovennatuurlijk handje geholpen moet worden. Het is een grote en ruime hand.

Het is vanzelfsprekend dat je bij een ontmoeting geheel toegewijd, geschikt en gehoorzaam aan Jehoewá moet zijn. Want als er iets aan ontbreekt, kun je beter afstand houden. Jehoewá verdraagt nu eenmaal geen ongeschiktheid of opstandigheid.

Alleen in onderworpenheid kun je het hoogste doel bereiken.

Hierna volgt een artikel van de Belgische Johan Delameillieure

Bloedige Offers

Wat hoe dan ook al opvalt, is dat het echt niet zo vanzelfsprekend is om de hele theologie over bloedige offers zo maar vanuit het boek Genesis te onderbouwen...

3. Offers in de woestijn...

Wanneer God zijn volk op weg leidt uit Egypte naar het Beloofde Land om daar een nieuwe maatschappij op te richten, lijkt er echter geen twijfel mogelijk: vanaf Exodus 25 geeft God richtlijnen voor de instelling van een offerdienst...

Enkele opmerkingen zijn hier op hun plaats...

_ In Exodus 20, nog voor er sprake is van offerdiensten, geeft God de 'Tien Woorden' (of: geboden) op de Sinaï. Centraal hierin staat de bezorgdheid voor goede relaties, met God en met de medemens. Dat is wat God op de eerste plaats bezighoudt! Het was immers niet de bedoeling om van het Beloofde Land een hel te maken...

_ De hele heiligdomsdienst was bijzonder concreet en visueel. Dit is niet moeilijk te begrijpen in de gegeven context. Israël komt uit Egypte waar

de mensen decennia lang ondergedompeld waren in een grootse, indrukwekkende godsdienst met beelden en symbolen, tot de verbeelding sprekende gebouwen en personages... In deze omstandigheden is het moeilijk 'concurreren' als je alleen maar abstracte ideeën te bieden hebt.

Betekenis

Als er al een offerdienst is ingesteld daar in de woestijn, dan was dat als hulpmiddel om het volk belangrijke dingen te leren. De vraag is natuurlijk: wat?

Opnieuw enkele opmerkingen:

_ In de omringende landen (de 'heidene') waren offerdiensten bedoeld om goden en machten gunstig te stemmen. De God van de bijbel is echter geen God die moet gunstig gestemd worden (Zie bv. Joh16.26 !).

_ Meestal wordt de nadruk gelegd op het bloed dat moest vloeien. De verzen die spreken over de instelling van het dagelijkse offer (Exodus 29.38-46) zijn heel interessant in dit opzicht. God zelf legt niet de nadruk op het bloed, maar wel op het verlangen dat Hij heeft om de mensen te ontmoeten ("tent der samenkomst" – "Ik wil in jullie midden wonen")! Een offerdienst als concreet en visueel hulpmiddel om de mens hieraan te herinneren was toen echt geen overbodige luxe... en zelfs nu zouden velen ook wel iets kunnen gebruiken, ...al moet het natuurlijk geen offerdienst zijn!

Offers... was dat echt wat God wilde?

Voor veel christenen is het thema van de offerdiensten 'gesneden koek'. Vanzelfsprekend. Toch zijn er ook heel wat mensen die met vragen zitten. Heeft God echt gevraagd dat al dat bloed zou vloeien? Was dit inderdaad dé manier om vergiffenis en verlossing mogelijk te maken? Welk Godsbeeld wordt hierdoor geschetst? Veel mensen kunnen ergens nog aannemen dat de mens de behoefte voelt om God een offer te brengen... maar dat God zelf dit verlangt of eist...

Het is de moeite waard om eens een en ander op een rijtje te zetten...

1. God vraagt..!?

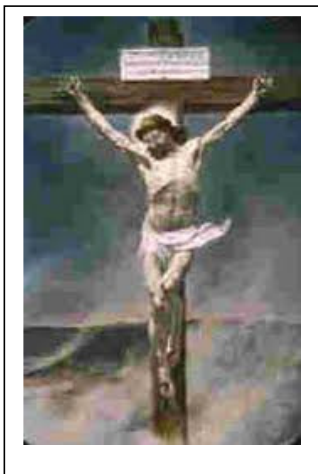
Twee belangrijke opmerkingen:

_ Eigenlijk is het pas rond de uittocht uit Egypte (boek Exodus) en het verblijf in de woestijn, het moment dat Israël echt 'Gods volk' wordt, dat er officieel een offerdienst wordt ingesteld, op aanwijzing van God.

_ In Jeremia 7.21,22 lijkt God zelfs dit tegen te spreken:

"Dit zegt de HEER van de hemelse machten, de God van Israël: Maak van je brandoffers maar vredeoffers: eet zelf het vlees maar op! Toen ik jullie voorouders uit Egypte leidde, heb ik hun nooit iets gezegd of voorgeschreven over brand- en slachtoffers. Wat ik hun geboden heb, is dit: "Wees mij gehoorzaam, dan zal ik jullie God zijn en zullen jullie mijn volk zijn. Volg steeds de weg die ik jullie wijs, daar zullen jullie wél bij varen."

Nergens in het boek Genesis, dat schrijft over de tijd die voorafgaat aan Exodus, lees je een expliciete vraag van God dat mensen dieren zouden offeren om vergiffenis te kunnen krijgen. Wel zijn er meerdere passages waar verteld wordt dat offers worden gebracht. Denk maar aan Kaïn en Abel, Noach, Abraham... Meestal worden deze teksten in de christelijke theologie wel gelinkt aan 'een noodzaak', of 'een directe vraag van God'. Dit staat echter niet expliciet in de bijbeltekst... Daar moet je dus voorzichtig mee omspringen, althans als je niet zomaar onze gangbare ideeën in een bijbeltekst wil stoppen...

2. Offers in het boek Genesis

Een aantal verhalen uit het boek Genesis worden traditioneel naar voor geschoven om een bepaald beeld van offers te onderbouwen. Toch is dit minder vanzelfsprekend dan velen aannemen. De drang om een bepaalde

Als Jezus' dood moet gezien worden als een losprijs, dan rijst de vraag wie de meester is aan wie Jezus een losprijs betaalt? Daar zijn in de loop der kerkgeschiedenis heel wat hevige debatten over gevoerd (dit thema was vooral voor de Griekse kerkvaders als Irenaeus erg belangrijk), terwijl verschillende opties naar voor werden geschoven. De wet? Dit zou betekenen dat de wet een juridische op zichzelf staande entiteit is, en houdt geen rekening met het ware karakter van de Torah (vaderlijke raadgevingen om welzijn en geluk mogelijk te maken).

Satan? (Gal 1.4; 1 Petrus 1.18.... satan is de aanstichter van alle kwaad). Is verlossing dan te herleiden tot een soort koehandel tussen God en satan, uitlopend in Jezus' lijden en dood? Is Satan eigenaar van de mens? Zijn uitspraken als in Romeinen 7.14 ('verkocht aan de zonde') absoluut letterlijk te nemen, of is het een symbolische weergave van de realiteit? Sommige kerkvaders wezen er al op dat die losprijs (Jezus' sterven aan het kruis) eigenlijk een soort bedrog is (Gregorius gebruikt het beeld van lokaas aan een vishaak): Satan krijgt Jezus' leven als prijs... maar God neemt het hem toch weer af bij de opstanding... God?

Zonde wordt hier gezien als een belediging aan God. De mens laadt zo een immense schuld op zich die genoegdoening vereist. Sterfelijk en nietig als hij is, kan hij die schuld echter niet betalen. Jezus, God-mens, neemt de schuld op zich en ondergaat de vloek in onze plaats... Er wordt hier echter een wel heel speciaal beeld en niet zo'n positief beeld van God geschetst...

Bovendien verdient de idee van substitutie of plaatsvervanging nadere aandacht...

Misschien moeten we gewoon het accent leggen op bevrijding. Onze bevrijding, waar Jezus zelf zijn leven voor over had! (Johannes 10)

Probleem van de substitutie of plaatsvervangend
De eerste coherente uitleg van de substitutieleer vinden we in de 11de eeuw bij Anselmus. De context is het feodaal tijdperk: de relatie God – mens wordt uitgelegd aan de hand van de verhouding suzerein – vazal.

Offers... en verlossing

In de studie “Offers opnieuw bekeken” zagen we dat wat God écht wilde, niet de offers waren... Offers zijn eerder een omstandigheidgebonden tegemoetkoming van Godswege. Dit nodigt uit om na te denken over het ‘kruisoffer’ in het kader van de verlossing. Meestal immers wordt er een nauwe parallel getrokken tussen de offers in het O.T. en Jezus’ dood aan het kruis.

1. Verlossing en heil

Verlossing en heil zijn een centraal thema in de bijbel... Je vindt er echter geen systematische verlossingsleer! Zelfs geen definitie... Wat we wel hebben is een boek dat op bijna elke bladzijde op de een of andere manier toont dat God een God is die wil verlossen of heil geven. Zo vind je: _ uitspraken (“Hemel, laat gerechtigheid neerregenen, laat haar neerstroomen uit de wolken, en laat de aarde zich openen. Laten hemel en aarde redding voortbrengen en ook het recht doen ontspruiten. Ik, de HEER, heb dit alles geschapen.” – Jes 45.8)

_ voorbeelden en beelden: de Exodus uit Egypte, verlossing in de tijd der Richteren, messiaanse perspectieven na de ballingschap...

BELANGRIJKE OPMERKING...

In principe is een studie over het hoe en het waarom van de kruisdood op zich niet van wezenlijk belang. In Jezus leren we immers een God kennen die dichtbij de mens wil zijn, die de mens wil vergeven en aanvaarden. Van Hem mag elke ‘verloren zoon en dochter’ terugkomen. Deze geweldige realiteit staat centraal. Is dat niet waar het uiteindelijk op aankomt? Dit weten, geloven en aanvaarden, en vooral: ingaan op Gods uitnodiging – zelfs zonder al het hoe en het waarom ‘achter de schermen’ te begrijpen, is de eerste en belangrijkste stap in de verlossing!

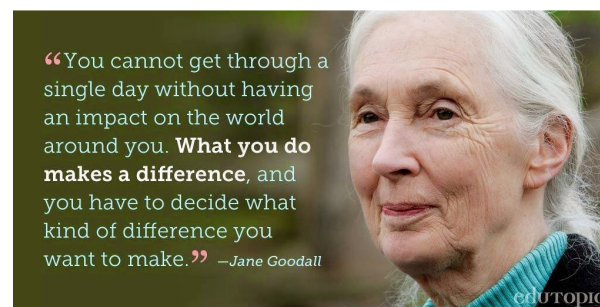
Toch kan onderstaande studie nuttig zijn, aangezien heel wat mensen - christenen en niet christenen – problemen hebben met de gangbare ‘offerleer’ en het bijhorende Godsbeeld...

Laten we echter niet vergeten dat we ons op ‘heilige grond’ begeven en dat nederigheid en terughoudendheid meer gepast zijn dan absolute en rigide stellingnames die vaak leiden tot ruzie en conflicten...(tot zover de Belgische Johan Delameillieure)

johdelam@telenet.be

Vervolgens een artikel donderdag 10 juli 2014 door Pieter Stuurman

Vrijheid = verantwoordelijkheid

Ik vind het erg interessant om begrip te krijgen van de werking van de mechanismen van de menselijke geest, zowel individueel als collectief.

Lang geleden heb ik opgemerkt dat vrijheid een bijna universeel verlangen is van mensen. In alle culturen en tijden speelde het een rol. Tegelijk merkte ik op dat de inrichting van de samenleving juist vrijheid beperkt. Het viel me toen op dat mensen wel zeggen dat ze vrijheid willen, maar tegelijkertijd ook een leider zoeken die ze vertelt wat ze moeten doen. Dat is dus een paradox.

Ik vroeg me af welk mechanisme hieraan ten grondslag lag. Ik besepte dat er hier sprake was van een denkfout. Mensen willen wel vrijheid, maar geen verantwoordelijkheid. En dat is onverenigbaar. Vrijheid zonder verantwoordelijkheid kan niet bestaan. Wanneer je je eigen keuzes maakt (vrijheid), dan ben je daarvoor volledig zelf verantwoordelijk. Wie anders?

Mensen willen dus een leider die verantwoordelijk is voor de keuzes, maar ook vrij zijn. Dat kan niet samen en dat levert dus spanningen op. Iedere vorm van protest is daar een voorbeeld van, maar ook de verholde machtsstrategieën van de bestuurlijke klasse komen eruit voort. Aan de ene kant voorziet die klasse in een behoefte (de behoefte geleid te worden) maar aan de andere kant beperkt die klasse de vrijheid van de bevolking, en dat onderdeel moet dus uit beeld gehouden worden anders stuit het op weerstand.

Om die spanning op te lossen, zouden mensen dus eigenlijk een keuze moeten maken: vrijheid met de bijbehorende verantwoordelijkheid, of bestuurd worden en de verantwoordelijkheid bij de leider(s) leggen. Ik heb dat mechanisme al eens beschreven in het stukje "Verandering".

Toen ik beide mogelijkheden onderzocht, kwam ik tot het inzicht dat de laatste keuze (leider verantwoordelijk maken) logischerwijze onmogelijk is. Alles wat mensen doen heeft een resultaat, dus ook het opvolgen van een leider heeft een resultaat, namelijk dat die leider macht krijgt. En daarvoor is niemand anders verantwoordelijk dan degenen die deze leider macht verlenen door aan hem te gehoorzamen. Het zijn dus de volgers die verantwoordelijk zijn voor het ontstaan van macht en dus ook voor alle gevolgen daarvan, zoals de bijbehorende onvrijheid. Onvrijheid waarvan ze zelf zeggen die niet te willen.

Dus, ook al willen mensen geen verantwoordelijkheid, ze dragen het toch. Altijd. Of ze nou willen of niet.

Als afdragen van verantwoordelijkheid niet mogelijk is omdat mensen toch altijd verantwoordelijk zijn voor hetgeen ze doen, resteert er eigenlijk geen andere mogelijkheid dan vrijheid. Die vrijheid bestaat altijd en heeft altijd bestaan. Waar het om gaat, is wat mensen ermee doen.

Pogingen die vrijheid weg te geven in ruil voor het overdragen van verantwoordelijkheid, berusten dus op een vergissing. Maar omdat de meeste mensen geloven dat dit toch kan, creëren ze hun eigen onvrijheid,

door te denken dat de leiders verantwoordelijk zijn en te geloven dat ze daarom aan die leiders moeten gehoorzamen. **Het komt erop neer dat ze in vrijheid hun vrijheid weggeven in ruil voor iets dat een illusie is.**

Wanneer mensen zouden beseffen dat het een illusie is, dan zouden ze dit niet meer doen. En dat kan alleen maar in het besef dat verantwoordelijkheid onontkoombaar is en onlosmakelijk bij het leven hoort.

Als dat besef doordringt, dan is er ook geen andere mogelijkheid meer dan *aandacht* te besteden aan die verantwoordelijkheid. Iets dat nu veel minder gebeurt omdat mensen in de veronderstelling leven dat een ander, een leider, die verantwoordelijkheid draagt, en er daarom onverschillig mee omgaan.

En wanneer mensen aandachtiger en zorgvuldiger omgaan met hun eigen verantwoordelijkheid, dan zal de wereld er een stuk aangenamer uitzien. En dan verdwijnt het verlangen naar "leiders" vanzelf naar de achtergrond.

Geplaatst door Pieter Stuurman op donderdag, juli 10, 2014

Plaatsvervangend

Wanneer wij Numeri 35:31-34 lezen blijkt daaruit dat plaatsvervangend niet mogelijk is.

31 En gij zult geen verzoening nemen voor de ziel des doodslagers, die schuldig is te sterven; want hij zal zekerlijk gedood worden.

32 Ook zult gij geen verzoening nemen voor dien, die gevluht is naar zijn vrijstad, dat hij zou wederkeren, om te wonen in het land, tot den dood des hoge priesters.

33 Zo zult gij niet ontheiligen het land, waarin gij zijt; want het bloed ontheiligt het land; en voor het land zal geen verzoening gedaan worden over het bloed, dat daarin vergoten is, dan door het bloed desgenen, die dat vergoten heeft.

34 Verontreinigt dan het land niet, waarin gij gaat wonen, in welks midden Ik wonen zal; want Ik ben JHWH, wonende in het midden der kinderen Israëls.

Reiniging van het geweten

Door middel van plaatsvervangend kan ons geweten niet gereinigd worden. Ons geweten is een soort zwarte doos zoals deze in vliegtuigen wordt gebruikt om alle vluchtgegevens te registreren. Een ander heeft daarin geen deelname en kan ons geweten niet reinigen. Dat kunnen wijzelf alleen door schuldbekentenis af te leggen. Verzoening is dan ook niet mogelijk door een ander voor onze misstappen op te laten draaien, zelfs voor onze zonden laten sterven op een gruwelijke wijze zoals dat door Jezus zou zijn gedaan.

Wij laten het artikel van **Mosje Wetberg van het Sjilo-genootschap** over de ‘Grote Verzoendag’ hierna volgen. Daaruit blijkt duidelijk wat verzoening inhoudt:

Lezing SB 401-411 (Lev 16-18)

34. Wanneer we spreken over de ‘Grote Verzoendag’, dan is dat niet een geheel correcte weergave van wat deze dag voorstelt. Het ‘grote’ is er gewoon door een geleerde bij gefruitseld. En de ‘verzoening’? Het is een meervoudsvorm. Sommigen veronderstellen dat op die dag de zonden van het hele volk Israel werden kwijtgescholden. Maar moest een succesvolle doch berouwvolle dief wachten tot de ‘Grote Verzoendag’ hem goedmoedig gratis van zijn wandaad verlost? Nee, een spijtoptant mocht zelfs geen dag wachten met het herstellen van zijn misdaad. En een genadige kwijtschelding? Die is er in ons verbond niet bij, want dat is niet in het belang van het slachtoffer.

Deze dag heeft niets met wetsovertredingen te maken. De ‘verzoening’ bestond louter uit een rituele reiniging van het misjkán; van de woonplaats met de nabije omgeving waar onze almacht Jehowá onder zijn volk aanwezig was. Een van zijn voorwaarden was, dat hij absoluut

van alle menselijke ongeschiktheid gevrijwaard wilde blijven. Hij gaf zulke strenge regels dat het waarschijnlijk is dat er heel lang niets ongeschikts in zijn omgeving terecht is gekomen.

Het jaarlijkse reinigingsritueel is **niet een verwijdering van bewuste fouten**, want wie bijvoorbeeld beseftte dat hij door een toevallige aanraking van zijn ongestelde vrouw ongeschikt werd, kon gewoon van het misjkán wegblijven. De reiniging betreft **uitsluitend onbewuste en niet opgemerkte onvolkomenheden**.

De reinigingsdag heet bij ons ‘Dag van Toedekkingen’; in het meervoud dus. Wat werd er zoal door Aharón toedekkt?

Over de afzondering verricht hij zo een toedekking vanwege de ongeschiktheid van de Jisraëlieten, vanwege de misvattingen met betrekking tot alles waarin zij tekort schoten. SB 403.

De toedekking geschiedt niet over een persoon maar over wat per ongeluk door diens toedoen binnen het afgezonderde terrein van het misjkán zou kunnen zijn gebracht. Er werden voorwerpen verzoend, zoals het koperen mizbéach (altaar) vóór de ingang van het woonverblijf en wat zich in de tent bevond; kortom overal waar mensen konden komen. Waar geen mensen komen is toedekking niet nodig, met name het achterste door een gordijn afgescheiden gedeelte waar de gouden schrijn met de woorden van het verbond werd bewaard, Daar kwam zelfs de gezalfde bemiddelaar niet. Logisch: dat was immers de plaats waar onze almacht zelf op die dag in zijn heerlijkheid aanwezig was, en hij hoefde natuurlijk niet door een bemiddelaar ‘verzoend’ te worden.

Bij het ritueel van de reiniging hoefde niemand van het volk aanwezig te zijn. De Jisraëlieten mochten zich thuis bezinnen op hoe zij nog zorgvuldiger zouden kunnen omgaan met kwesties inzake geschiktheid en ongeschiktheid.

De ‘Dag van Toedekkingen’ is geen volksfeest; geen herdenking; geen dag om samen te komen. Aharón deed in stilte en toewijding, zonder een woord te zeggen, zijn taak. Hij zorgde er voor dat de omgeving van

Jehoewá gevrijwaard bleef van ongeschiktheden. Zolang aan de voorwaarde werd voldaan, bleef onze almacht in ons midden wonen. Toen men onzorgvuldig werd, viel zijn bescherming weg, tot nu toe. Wie ongeschiktheid kan onderscheiden, kan die vermijden. Tot zover M.W.

Heilsfeiten

Een mens –of een religie- moet tijdens zijn leven een heilsweg bewandelen met oprechte bedoelingen, nl om heil (heling of herstel) te vinden. Wie dat oprecht zoekt, zál het ook zeker vinden. Door het vinden van heil of genezing wordt men immers gelukkiger, en dát wil de mens. Men wordt er beter door. Niet beter dan anderen, maar zelfverzekerder, geestelijk gezonder, gepaard met vastigheid. Wanneer de zogeheten heilsfeiten van het christendom niet op echte feiten berusten, maar op geloofs-aannames, is het woordje ‘heilsfeit’ reeds gehalveerd tot ‘heil’. Dan blijft er dus alleen nog ‘heil’ over. Wanneer dat heil berust op geloofs-aannames van mensen, van kerkvaders, van religies, etc, kan er geen sprake meer zijn van waarachtig heil. Alleen oprechte van God geschonken geloofszekerheid geeft heil, genezing, en die hemelse gift is voor de ontvangende persoon een heils-feit! Een heilsfeit is ook niet een gebeurtenis die ergens in een ver verleden zou hebben plaatsgevonden, maar waarvan elk historisch bewijs ontbreekt. Dat kan niet. Zie verder onze brochure 438 over de Heilsfeiten.

Zekerheid van onze verlossing kan niet berusten op een tussenpersoon of middelaar. Dat is wel een zeer aantrekkelijke gedachte die door de christelijke kerk gelanceerd is, maar die niet voldoet aan de eis van rechtvaardigheid. Verzekering van een ander kan in onszelf nooit meer dan een voor-waar-houden teweeg brengen. Waar onze ‘eeuwige’ bestemming op het spel staat is een voor-waar-houden onvoldoende. Wij hebben de vaste overtuiging nodig, onmiddellijke zekerheid uit de eerste hand. Dat is van JHWH Zelf, als onze Verlosser. Een zaak waar mijn ‘eeuwige’ verlossing mee gemoed is, daar heb ik niets aan een tussenpersoon. Daarvoor heb ik een onmiddellijke waarborg nodig, en

dat is het getuigenis van God zelf in mijn hart en geweten. Deze zekerheid bezat Abraham, Henoeh en anderen, zonder dat zij een Bijbel of kerk of middelaar bezaten.

Het christendom gelooft in een soort Goddelijke waarborg-verzekering. Er zijn nog wel veel christenen in de gereformeerd-orthodoxe kringen die tegen aardse verzekeringen zijn. Zij geloven echter wel erin dat God een soort waarborgmaatschappij instelling heeft en erop na houdt. Bij een verzekeringsmaatschappij kan men zich indekken tegen grote en kleine risico's, die men zelf niet wenst te nemen. De mens zou volgens het christelijke geloof puur slecht zijn, zoals verwoordt in de Heidelbergse Catechismus in zondag 5 en 6. Van die slechtheid zou men verlost kunnen worden doordat er een ander voor de mens zou hebben betaald. Een verzekeringsmaatschappij vraagt geld, premies, maar God zou slechts geloof vragen in het zogenaamde offer van een denkbeeldige zoon van Hem, die voor ons zou hebben afbetaald wat wij bij God in de schuld zouden staan. Het is een zeer aantrekkelijke en voordelige waarborgmaatschappij wanneer men er zich bij aansluit, puur door te geloven en ja te zeggen op de kerkelijke belijdenissen. Men komt op deze wijze gemakkelijk ervan af om niet naar de door de kerk uitgedachte hel te worden verwezen, door te geloven dat Jezus voor jou aan een kruis voor je zonden zou hebben betaald.

Hoe geheel anders lezen en zingen wij het in Psalm 32:

- 1 Welzalig hij, wiens zonden zijn vergeven,
Die van de straf voor eeuwig is ontheven,
Wiens wanbedrijf , waardoor hij was bekleet,
Voor 't heilig oog des HEEREN is bedekt.
Welzalig is de mens, wien 't mag gebeuren,
Dat God naar recht hem niet wil schuldig keuren,
En die in 't vroom en ongeveinsd gemoed;
Geen snood bedrog maar blank' oprechtheid voedt.

- 3 'k Bekend', o HEER', aan U oprecht mijn zonden,
 'k Verborg geen kwaad, dat in mij werd gevonden.
 Maar ik beleed na ernstig overleg,
 Mijn boze daan: Gij naamt die gunstig weg.
 Dies zal tot U een ieder van de vromen,
 In vindentijd met ootmoed smekend komen.
 Een zee van ramp moog' met haar golven slaan,
 Hoe hoog zij ga, zij raakt hem zelfs niet aan.
- 4 Gij zijt mij, HEER', ter schuilplaats in gevaren;
 Gij zult mij voor benauwdheid trouw bewaren.
 G' omringt me, daar Gij mij in ruimte stelt,
 Met blij gezang, dat mijn verlossing meldt.
 Mijn leer zal u, o mens, naar 't recht doen handlen,
 En wijzen u den weg, dien gij zult wandlen.
 Ik zal u trouw verzellen met mijn raad,
 Terwijl mijn oog op u gevestigd staat.

Let vooral op vers 3, waar het erom gaat dat de mens zelf zijn schuld en zonden voor God oprecht bekent en niets verbergt. Gelijktijdig met een oprechte belijdenis vanuit een ernstige inwendige overlegging des harten. Daarop vergeeft God mild en overvloedig. Op die wijze zal een ieder rechtvaardige zich voor God neerbuigen en vrij verlost zich mogen oprichten, waarna de dankbetuiging dat God voor hem een schuilplaats is in gevaren. Dan klinkt het vrolijke gezang van verlossing, onder de vaste wetenschap dat God hem de weg wijst, Zijn trouw en raad op heel de levensweg hem laat vergezellen, en Zijn oog ons ziet ten goede. Hier is geen enkele sprake van een middelaar of tussenpersoon. Nee, de mens zelf moet bukken voor de hoge God, om door Hem weer te worden opgericht.

Het kille kerstverhaal van Etienne Vermeersch

Zou er één persoon zijn in de geschiedenis waarover meer geschreven werd dan Jezus? Het is twijfelachtig. Zowel voor- als tegenstanders hebben door de eeuwen heen hun mening over Hem neergepend. Maar

het laatste woord over de Stichter van het christendom is nog lang niet gezegd. Onze paus schreef recent twee boekdelen over de historische Jezus van Nazareth vanuit zijn gelovige visie. Zij werden een wereldwijde bestseller. In ons land heeft de atheïstische filosoof Etienne Vermeersch plannen om zijn kijk op de historische Jezus ook op schrift te stellen. Er is geen twijfel aan dat het personage dat vanuit zijn atheïstische instelling gestalte zal krijgen weinig of geen gelijkenis zal vertonen met de Mensenzoon, zoals Hij door de Paus werd gereconstrueerd. Etienne Vermeersch vertrekt voor zijn opzet immers van hetgeen de “historisch-kritische benadering” genoemd wordt. Wat kan daar het resultaat van zijn?

Op de dag voor Kerstmis, een feest met een innerlijke draagwijdte die het christendom overschrijdt, vond de atheïstische sectie van de Vlaamse zender Radio Een het nodig om dieper in te gaan op wat zij beschouwt als mythische verhalen rond een sekteleider uit lang vervlogen tijden. Wie beter konden zij vinden om hierover zijn zeg te doen dan de bekende emeritus hoogleraar in de wijsbegeerte van de Gentse Universiteit? Die nam deze gelegenheid met beide handen aan om de Vlamingen die nog niet helemaal “mee zijn met hun tijd” wat bij te scholen, met een toelichting bij het werk over Jezus Christus dat hij in petto heeft. Met aandacht hebben wij zijn historisch-kritische revelaties beluisterd en ziehier onze eveneens kritische conclusies.

Om te beginnen trachtte hij aan te tonen dat de doctrine over de goddelijkheid van Christus een artificiële constructie is die zich gaandeweg ontwikkelde in de groeiende Kerk en die haar voltooiing vond

in de concilies van Nicea (AD 325) en van Constantinopel (AD 381), waarin o.a. de leer van de Drievuldigheid dogmatisch werd vastgelegd. Naar zijn mening, die zich blijkbaar baseert op zijn psychologische intuïtie, hebben Christus' leerlingen na diens dood "visioenen" gekregen. Om de kruisdood van hun leermeester te kunnen verwerken en er een zinvolle betekenis aan te geven, zouden zij, dank zij die "visioenen", beweringen aan Jezus

hebben toegeschreven waarover Hij nooit had gerept, samen met een hele reeks imaginaire gebeurtenissen, waaronder zijn verrijzenis. Volgens Vermeersch blijkt verder nergens uit de evangeliën dat Christus zou gezegd hebben dat hij God was. Hij zou dan immers terstond zijn gestenigd.

Vermeersch schijnt een nogal selectieve vorm van lezen te hebben, want uit de Evangeliën blijkt duidelijk dat Jezus zijn goddelijke afkomst gaandeweg, met voorzichtigheid, aan zijn leerlingen duidelijk maakte. Hierna volgen enkele voorbeelden. Het begon eigenlijk al bij zijn doop in de Jordaan, toen Johannes getuigde dat de Geest Gods hem openbaarde dat Jezus de Zoon van God was (Joh. 1: 32-34). Het evangelie van Johannes verhaalt verder dat Hij wel degelijk bijna gestenigd werd, nadat Hij verklaarde "vóór Abraham werd, ben ik" (Joh. 8: 58-59). In een van zijn parabellen sprak Hij over "de zoon van de landeigenaar" waaraan diens onderhorigen zich vergrepen, hetgeen een niet mis te verstane voorspelling was van zijn eigen lot als Zoon van God (Luk. 20: 13-16). Hij noemde Simon zalig omdat hij van de Vader de revelatie had gekregen dat Hij Gods Zoon was (Matt. 16: 16-17). Jezus zei klaar en duidelijk tegen Filippus: "Wie Mij ziet, ziet de Vader" (Joh. 14: 8-12). Tenslotte heeft Hij zich over zijn goddelijke afkomst openlijk uitgesproken tegenover de hogepriesters en schriftgeleerden, hetgeen Hem geen steniging maar een vreselijke lijdensweg bezorgde en tenslotte de dood, genageld aan een kruis.

Maar foutieve uitspraken, zoals de bovenstaande van Vermeersch, zijn eigenlijk volkomen normaal als men de evangeliën leest met een bril waarop een "historisch-kritische" filter is geplaatst. De denkschool die deze interpretatiemethode hanteert heeft grote aanhang in theologische en universitaire kringen. Vermeersch doet dus niets anders dan voortgaan op de conclusies van het daaruit ontstane "neochristianisme" of modernisme, waarin o.a. wijlen prof. Schillebeeckx een toonaangevende rol heeft gespeeld. De bevindingen van die kringen passen perfect in de kraam van deze filosoof van de RUG, die met onverdroten ijver al wat enigszins een bovennatuurlijk karakter heeft naar het rijk der fabeltjes verbant. De zogenaamde "historisch-kritische" methode bestempelt systematisch alle passages uit het Nieuw Testament met dergelijke inhoud als "later toegevoegd". Vermits de evangeliën zeer veel van die passages bevatten worden zij in hun geheel afgewezen als authentieke "historische bronnen". Zij zouden ten dienste hebben gestaan van louter pastorale doeleinden, waarvoor allerlei stichtende fictieve vertelsels in Jezus' levensverhaal werden opgenomen. Zulke handelwijze, die heden ten dage als "geschiedenisvervalsing" zou gebrandmerkt worden, zou (volgens voornoemde denkschool) in die tijd heel aanvaardbaar geweest zijn en ging gepaard met de introductie van allerlei nieuwe theologische elementen, zoals de goddelijkheid van Jezus en de Heilige Drievuldigheid.

Het "historisch-kritisch" pluimen van de evangeliën en het zoveel mogelijk negeren van de andere Nieuwtestamentische bronnen (de Handelingen en Brieven van de Apostelen) geeft prof. Vermeersch de gelegenheid te beweren dat er "geen enkele historische bron" is die aantoonde dat Christus wel degelijk heeft bestaan. Desondanks is hij zo bereidwillig om zelf wel te geloven dat er een historische Christus is geweest. Dat leidt hij af uit de geschiedkundig niet te negeren gebeurtenissen rond het ontstaan van het christendom. Flavius Josephus, een Jood die vlak na Christus leefde en uitgebreid over de geschiedenis van het Joodse volk schreef, heeft het nochtans over Christus in twee passages. In zijn commentaar hierover sprak Vermeersch slechts over "één passage van 4-5 regels". Die zou onbetrouwbaar zijn, omdat daarin de woorden voorkomen "Jezus die Christus is", iets wat niet te rijmen valt met het feit dat deze geschiedschrijver een Jood was. Het gaat dus

volgens hem en anderen over een “toevoeging” (alweer). In feite is het zo dat er twee passages zijn bij Josephus waarin over Christus gesproken wordt. De eerste weidt uit over Jezus, die als “de Christus” wordt aangeduid. Er zijn zowel argumenten pro als contra voor de authenticiteit van die passage. Het zou hier wel degelijk om een christelijke toevoeging of een aanpassing kunnen gaan van de oorspronkelijke tekst. De tweede passage handelt over de terechtstelling van “Jacobus, de broeder van Jezus die de Christus wordt genoemd”. Hier krijgt men dan het tegenovergestelde van wat Vermeersch beweert: christenen die deze tekst zouden hebben toegevoegd, zouden nooit in zulke termen over Jezus schrijven. Hoe het ook zij: als men alles op een rijtje zet is het duidelijk dat Flavius Josephus wel degelijk in minstens één passage iets over Jezus geschreven heeft. De bewering van Vermeersch dat er geen historisch bewijs bestaat voor Christus, is dus gewoon onwetenschappelijk.

Ook archeologische bewijzen van zijn bestaan, 2000 jaar geleden in Palestina, ontbreken, zo verkondigde Vermeersch. Hij voegde er niet aan toe welke archeologische stukken men zou kunnen verwachten van iemand die drie jaar door zijn geboorteland trok om er te prediken, die naar eigen zeggen “geen steen had om zijn hoofd op te leggen” en waarvan zelfs de kleding werd verloot onder zijn beulen. Toch zijn er wel degelijk enkele materiële resten achtergebleven die naar Hem verwijzen, in de vorm van relikwieën, zoals die van het Kruishout, maar we moeten toegeven dat het haast onmogelijk is om er met 100% zekerheid de authenticiteit van te bewijzen. Zelfs als hun datering zou kloppen, dan is dat nog geen bewijs dat zij iets te maken hebben met Jezus, want er staat natuurlijk geen naam in gegrift. De gelovigen hebben er vertouwen in, voortgaande op hun geloofstraditie, Vermeersch uiteraard niet.

Ook de geboortekerk in Bethlehem heeft, steeds volgens Vermeersch, niets met Jezus te maken. Zij is immers gebouwd op een tempel van Hadrianus, gewijd aan Adonis, de god van liefde en schoonheid. Ook hier weer gaat Prof. Vermeersch bewust of onbewust kort door de bocht. Hij

verzwijgt dat deze tempel daar opzettelijk is gebouwd door keizer Hadrianus, met het doel deze site te ontheiligen. Dit gebeurde AD 135, na het neerslaan van een nieuwe Joodse opstand. In de voorgaande eeuw was er wel degelijk een verering geweest van de geboortegrot op die plaats. Helena, de moeder van keizer Constantijn, kon de locatie terugvinden op basis van geschreven en mondeling overgeleverde getuigenissen. Zij liet de tempel van Hadrianus afbreken en vervangen door de Geboortekerk. Wie naar het betoog van Vermeersch luisterde zonder hiervan op de hoogte te zijn, krijgt echter de indruk dat het hier gewoon een overname betreft van een heidense prechristelijke heilige plaats.

Zowel volgens de Evangelieën als volgens de voorspellingen uit het Oude testament is Bethlehem de geboorteplaats van de Messias. Maar voor Vermeersch behoort zulks tot de artificiële constructies die door de eerste christenen werden gebruikt om te bewijzen dat Jezus Christus de Messias is. Ook Schillebeeckx zou hartelijk gelachen hebben als men over Bethlehem sprak als Jezus’ geboorteplaats. Maar waarop de modernistische exegeten, samen met hun ongelovige collega’s, zich baseren voor deze boude uitspraak is helemaal niet duidelijk. Zij beweren bij hoog en bij laag dat er over Jezus weinig of niets met historische zekerheid is geweten. Maar waar Hij niet geboren kan zijn, dat weten zij dan plots heel zeker. Nochtans is het zonder meer duidelijk dat Bethlehem vanaf de vroegste christenheid beschouwd werd als de geboorteplaats van Christus. Zowel de geschreven als de mondelinge traditie is het daar unaniem over eens. Op wat baseren zij zich dan? Dezelfde vraag stelde ik eens aan mijn professor “Vraagstukken uit de godsdienstwetenschap” aan de KUL, toen die beweerde dat het evangelie van Markus ten vroegste kan dateren van na de verwoesting van Jeruzalem AD 70. Zijn antwoord was onthutsend pseudowetenschappelijk. Volgens Markus heeft Jezus deze verwoesting voorspeld. Een voorspelling wordt “wetenschappelijk” niet aanvaard en bijgevolg moet het evangelie gedateerd worden na AD 70. Aldus krijgt de evangelist de mogelijkheid om de voorspelling (op een leugenachtige wijze dus) post factum in Jezus’ mond te leggen. Zulke wijze van redeneren typeert het huidige modernistisch denken ten voeten uit. Het is op de resultaten van gelijksoortige atheïstisch geïnspireerde

“bewijsvoeringen” dat veel hedendaagse theologen hun theorieën ontwikkelen, ten koste van een waarheidsgetrouwe geloofsoverdracht.

Het evangelie van Matteüs zou volgens sommige deskundigen eveneens zeer vroeg te dateren zijn, rond AD 50 (iets na het Markus-evangelie). Over de identiteit van de auteur van dit evangelie heerst veel onenigheid. Volgens de christelijke overlevering is dat steeds de apostel Matteüs zelf geweest, maar deze identificatie zou dit evangelie een veel te authentiek karakter geven en die gedachte bezorgt zowel atheïstische als modernistische geleerden blijkbaar nachtmerries. Ook over de schrijver van het Johannes-evangelie wordt er gediscussieerd. Er zijn aanwijzingen dat minstens een groot deel van de inhoud door de apostel Johannes zelf werd bepaald, alhoewel hij het waarschijnlijk niet zelf geschreven heeft, vermits hij rond die tijd bijna honderd jaar oud moet zijn geweest. Al die verschillen in mening daaromtrent kwamen uiteraard in het eenzijdig discours van Vermeersch niet ter sprake. Hij decreeteert met stelligheid dat de evangeliën niet geschreven werden door rechtstreekse getuigen. Het lijkt haast dat hij de auteurs persoonlijk heeft gekend.

De historiciteit van de figuur van Johannes de Doper wordt niet in twijfel getrokken. Daar er goede aanwijzingen zijn dat Jezus hem heeft ontmoet, luidt de historisch-kritische conclusie dat Jezus gewoon een van zijn volgelingen was, die nadien zelf als rabbi optrad. Ook hier weer worden we geconfronteerd met een zuiver speculatieve stelling, die binnen het rationalistisch denken heel bruikbaar is om er de status van Jezus mee te degraderen tot die van een minder belangrijke prediker. De apostelen, die in de evangeliën als eenvoudige lieden worden beschreven, moeten dus over verborgen gaven hebben beschikt, zodanig geniaal dat zij erin slaagden het levensverhaal van deze gewone rabbi, zoon van een timmerman, te transformeren tot dat van de Verlossende Heiland, waarvoor een derde van de hedendaagse mensheid de knie buigt. Dit zou dan gebeurd zijn zonder dat hun tijdgenoten hen op flagrante contradicties betraptten, met een weergaloos en bliksemsnel succes, ten koste van al de andere religies van het Romeinse wereldrijk. Blijkbaar geloven veel modernisten en atheïsten in zulke nooit vertoonde krachttoer met een haast miraculeus karakter ... en dit zonder enige historisch-kritische reserve.

Uit historisch-kritisch leeggeplukte en ontvleesde evangeliën, op basis van schaarse documenten, zich baserend op zijn atheïstische overtuiging en zijn psychologische intuïties over het doen en laten van rabbi's en profeten uit lang vervlogen tijden, zal Prof. Emeritus Etienne Vermeersch voor Vlaanderen en zo mogelijk de rest van de wereld de ware historische figuur van Jezus laten herleven in een van zijn volgende werken. Wat kunnen we daarvan verwachten? Een personage met concrete exceptionele leerstellingen? Een mens die zijn leven opoffert voor bovenaardse doeleinden? Meer dan waarschijnlijk niet, want daar heeft Vermeersch geen boodschap aan. De Jezus van Nazareth die hij met zijn pen zal tevoorschijn toveren kan vanuit die opstelling enkel ofwel een schimmig skelet opleveren, ofwel een historische fantasiefiguur, ontsproten uit een visioen met een realiteitsgehalte van hetzelfde niveau als dat van de “visioenen” die deze professor emeritus de apostelen toedicht. Of misschien zal hij een literaire kunstprestatie leveren en een Jezus op papier zetten die even sterk lijkt op de werkelijke Persoon die tweeduizend jaar geleden predikte “tussen de zijnen”, als kubistische schilderijen op de mensen van vlees en bloed die er model voor stonden. Wie weet? We mogen er in ieder geval logischerwijze van uitgaan dat het een marionet zal worden die weinig origineels te vertellen had en die perfect past in het kille verhaal van de goddeloze geloofsovertuiging van deze illustere Vlaamse filosoof.

I.V.H.

Hierna volgt het bewuste artikel van E. Vermeersch:

07-07-2013

➤ Etienne Vermeersch -Dirk Verhofstadt - Dawkins

Die 'boodschap' kan men als volgt samenvatten. Rond de jaren dertig van onze jaartelling leefde in Palestina een man, Jezus van Nazareth. Hij predikte, eerst in Galilea, daarna in Judea en Jeruzalem; "hij ging rond al weldoende", maar hij werd door de machthebbers van die tijd gevangengenomen, ter dood

veroordeeld en hij is op het kruis gestorven en daarna begraven. Hij is echter na drie dagen uit de dood opgestaan. Hij was de Christus, de langverwachte Messias. Bovendien is hij als zoon van God tegelijk God en mens. Hij is uit liefde mens geworden en door zijn kruisdood heeft hij de zonden van de mensen uitgeboet. Wie in hem gelooft, is verlost uit de zonde en krijgt de garantie van het eeuwige leven. Hij zal terugkomen om de levenden en de doden te oordelen en zijn rijk zal geen einde kennen. De Mattheuspassie van Bach drukt op meesterlijke wijze uit welke indruk het mediteren over die 'mythe' eeuwenlang op de christenen gehad heeft: geloof, emotie, ritueel en alledaags handelen.

Historisch bewijs

Maar wat leert streng historisch onderzoek?

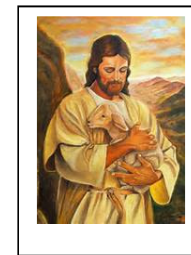
(a) Er bestaat over Jezus geen enkele strikt historische bron. De antieke geschiedschrijvers weten er, tweedehands dan nog, nauwelijks iets over. Flavius Josephus spreekt even over Jacobus "de broer van Jezus", maar weet verder niets. Philo van Alexandrië, een tijdgenoot van Jezus die Palestina goed kende, vermeldt hem niet. Als hij bestaan heeft (wat ik aanneem), was hij zeker geen ruim bekende figuur.

(b) We hebben wel geschriften van christelijke auteurs, maar geen enkele van hen heeft Jezus zelf gekend. De oudste van die geschriften zijn de authentieke brieven van Paulus (tussen 50 en 60). Daarna komen de evangeliën, maar die zijn minstens 40 jaar na Jezus' dood geschreven. Paulus heeft het in essentie over de verlossende dood en de verrijzenis van Christus, maar vermeldt over de historische Jezus bijna niets. De evangeliën hebben het wel over leer en leven van Jezus, maar het oudste (en bondigste), Marcus (Mc), dateert van even voor 70. Mattheus (Mt) en Lucas (Lc), die gedeeltelijk op Marcus en op een andere bron steunen, zijn te situeren rond 80-90 en Johannes (Joh) rond

90-100.

(c) Op de historicus maken die teksten geen indruk van betrouwbaarheid. Ze spreken elkaar op vele plaatsen tegen en ze vertellen mirakelverhalen die zonder meer ongeloofwaardig zijn. Wie de kindsheidsverhalen van Lucas en Mattheus naast elkaar legt, merkt onmiddellijk de tegenstrijdigheden; de passieverhalen staan vol van voorspellingen van Jezus, alsof hij alles zelf gepland heeft. Maar laten we even in detail de verrijzenisverhalen bekijken.

Stel dat iemand een film wil maken over wat na Jezus' dood gebeurd is; dan moet hij de volgende 'feiten' weergeven. Op de avond na zijn dood wordt zijn lijk behandeld door Jozef van Arimathea met honderd pond mirre en aloë en begraven (Joh 19, 39-42). Maria Magdalena en de moeder van Jozes (Mc 15,47) en nog andere vrouwen (Lc 24,10) zien dat gebeuren; toch kopen ze daarna welriekende kruiden om hem te balsemen (Mc 16,1). Toen de zon juist op was (het is dus niet meer donker) (Mc 16,2), gingen Maria Magdalena en de andere Maria (Mt 28,1) en Salome (Mc 16,1) naar het graf. Of neen, Maria Magdalena ging alleen naar het graf en het was nog donker (Joh 20,1). De drie (of de twee) vrouwen zien dat de steen is weggerold en binnen in het graf zien ze één jongeman zitten in een wit gewaad (Mc 16,5); of neen, een engel rolt voor hun ogen de steen weg en gaat daarop zitten buiten het graf (Mt 28,2); of nog beter: ze vinden de steen weggerold, zien dat het lichaam van Jezus weg is en pas daarna staan twee mannen voor hen (Lc 24,2-4).

Dissonantie

Iedereen kan deze oefening verder doorvoeren: je valt van de ene contradictie in de andere. En bedenk dan dat de oudste tekst

(Paulus) niets over het graf of over de vrouwen zegt en Petrus als de eerste beschouwt die de verrezen Christus gezien heeft (1 Cor 15,3-12). Wie zo de eerste christelijke teksten analyseert, moet tot het besluit komen dat de 'mythe', de christelijke boodschap, hier geen historische grond kan vinden. Wel kan men een hypothetisch verhaal opstellen dat enigszins het ontstaan ervan kan verklaren.

Bijvoorbeeld. Er heeft in het begin van onze jaartelling in Palestina een Jeshua geleefd die, onder invloed van Johannes de Doper, predikte dat het Rijk Gods nabij was. Hij had een zeker charisma, deed genezingen en kon een kleine groep leerlingen rond zich verenigen die sterk aan hem gehecht waren. Hij trok naar Jeruzalem, werd daar door de Romeinen als een gevaarlijke 'would-be' Messias beschouwd en gekruisigd. Voor de leerlingen was dat een psychische catastrofe, een 'dissonantie' in de terminologie van Festinger. Dat ondraaglijk gevoel wordt enigszins 'gereduceerd' als ze visioenen krijgen van de 'verrezen' Jezus. Maar de vraag blijft: waarom die smadelijke kruisdood? Mijns inziens volgt dan de beslissende 'dissonantiereductie': hij is precies daarvoor gekomen, om ons door zijn lijden en dood te verlossen. Paulus heeft die gedachte verder onderbouwd en zo is de christelijke 'mythe' ontstaan.

Cognitieve dissonantie is een gevoel van inconsistentie tussen handelingen, overtuigingen, attitudes of gevoelens. Volgens de cognitieve dissonantietheorie veroorzaakt dit een onaangename innerlijk toestand die mensen proberen te reduceren door een deel van hun ervaringen opnieuw te interpreteren, zodanig dat ze consistent (in evenwicht) zijn met de overige .

Naar hedendaagse ethische normen is het verhaal van Abraham aan wie God beval zijn zoon als brandoffer te maken een voorbeeld van kindermishandeling, intimidatie en

dwang binnen een asymmetrische machtsverhouding en daarbij de eerst gedocumenteerde toepassing van het verweer in Neurenberg. 'Ik voerde slechts bevelen uit. 'Toch is het verhaal een van de grote stichtingsmythen van de drie monotheïstische religies.(Dawkins)

Had Abraham niet onmiddellijk moeten zeggen " wat voor een wrede God zijt gij die mij vraagt mijn kind te doden. Godsdienst kan een mens blijkbaar blind maken juist door de gehoorzaamheid. Goed doen moet voortvloeien uit ons menszijn zelf en niet uit de verwachting dat men er later voor beloond of bij gebrek eraan gestraft wordt . (naar Dirk Verhofstadt)

Het wordt tijd voor een strijdvaardig atheïsme waarbij we duidelijk zeggen dat een aantal opvattingen die in de Bijbel en de Koran staan moeten worden verworpen omdat ze gewoonweg achterlijk, tegenstrijdig en zelfs gevaarlijk zijn in het bijzonder die teksten die schadelijk zijn voor vrouwen, homoseksuelen, andergelovigen en ongelovigen . (Dirk Verhofstadt)

Door de invoering van het christendom als staatsgodsdienst, behield Constantijn de macht in het Oost Romeinse Rijk. Bovengenoemd Bijbelboek van Paulus aan de Romeinen paste natuurlijk bijzonder goed in zijn straatje, terwijl andere boeken juist gemakshalve apocrief werden verklaard: daarmee zijn we bij een ander basisprincipe van religie, namelijk het uitgangspunt van 'pick and choose.' In navolging van Constantijn selecteerden de autoriteiten zoals het hen uitkwam. Deed Constantijn dat bij het samenstellen van de

Bijbel, na hem gebruikte men het ‘pick and choose’ principe vooral bij de tekstuitleg. Opnieuw een bron van verdeling. Gods Woord is tweeduizend jaar na Christus vermeende geboorte nog zó obscuur dat het tot op de dag van vandaag aanleiding geeft tot ruzies, scheuringen en geloofsoorlogen. Ondanks dit totale gebrek aan overeenstemming mogen de fundamentele van het geloof niet bevestigd worden - en blijft de verdeeldheid gehandhaafd - want dat is blasfemie en Gods wegen zijn nu eenmaal ondoorgrondelijk.

Als we kijken naar hun oorsprong dan blijken eigenlijk alle geloofswaarden van de gevestigde religies een leugen. Een leugen die machthebbers als Napoleon, Bush en de paus kennen en hen al millennialang een ongekende macht geeft om de samenleving te manipuleren. Een leugen die mensen verdeelt, onderwerpt en verhindert onafhankelijk te denken. Een verstikkend klimaat waarin moraliserende religie de boventoon voert stimuleert de vorming van taboes; politieke correctheid, onderwerpen waar je niet of alleen op een bepaalde manier over praat. Vrije meningsuiting komt in verdrukking.

www.anarchiel.com

Als mensen de leugens van religie zouden doorzien, zouden veel gekunstelde grenzen ophouden te bestaan en zou er meer ruimte komen voor waarheid en eenheid.

**Hij die niet logisch wil redeneren is een dweper; hij die het niet kan is een dwaas; en hij die niet durft is een slaaf.
Drummond William (schots dichter)**

De valsheid van Gods voorwaardelijke liefde

‘Want also lief heeft God de wereld gehad, dat hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft’ (Johannes 3:16)

Dit is de meest aangevoerde tekst door ‘wedergeboren’ christenen om aan te tonen hoe groot de liefde van God is voor... Ja, voor wie eigenlijk? Alleen voor ‘een ieder die in Hem gelooft!’ Dat betekent dat de miljarden mensen die het levenslicht zagen vóór Christus’ geboorte, alle miljarden andersgelovigen en ongelovigen tijdens of na Christus’ leven op aarde - voor zover hij hier daadwerkelijk heeft rondgelopen - ‘verderven’, oftewel: in het verderf worden gestort, hoe liefdevol, warm, medemenselijk men ook was. En het verderf is de plek ‘alwaar het geweest is en het knersen der tanden’; de hel of hades (Math. 8 :12). Het gros van de mensheid is dus verloren. Schurken die gelovig zijn zullen daarentegen gereinigd worden door het bloed van Christus en al gaan ze in de fout; door Gods Zoon ontvangen zij vergiffenis als zij in gebed belijden, zoals de schatrijke televisiedominee Ted Haggard die andersgeaarden en drugsgebruikers tot de hel veroordeelde terwijl hij gelijktijdig een geheim leven bleek te leiden met mannelijke prostituees en gebruik van crystal meth. bron: www.anarchiel.com

Maar (en nu citeer ik E.Vermeersch)net zoals progressieve christenen erin slaagden om de Bijbel op zodanige manier te interpreteren en te relativiseren dat zij zich kunnen aansluiten bij wetenschap en mensenrechten, is het niet onmogelijk dat zoiets in de islam ook kan.

Dat zag je bijvoorbeeld tussen de 8ste en de 12de eeuw. Toen kende de islam een soort verlichte periode, met een opbloei van kunst en wetenschap, zelfs de opkomst van een zeker

libertinisme.

Er bestond destijds een discussie of de Koran een schepping van God was of een onderdeel van God. Als schepping kan de Koran onvolmaaktheden bevatten, door menselijke ingreep en is ze dus vatbaar voor betere interpretatie.

Maar uiteindelijk heeft de strekking dat de Koran een deel van God is het gehaald en dan worden wijzigingen , en aanpassingen aan de huidige cultuur, veel moeilijker.

.De islam heeft het nog veel moeilijker dan het christendom om het tijdsgebonden en onvolmaakt karakter van de 'Openbaring' te erkennen. Juist daarom misschien is het radicalisme van Ayaan, van Ehsan Jami, van Ibn Warraq, van Wafa Sultan en anderen nodig om voor velen een middenweg zoals die van Irshad Manji vrij te maken (E.V).

Het ontstaan van de filosofie betekent het begin van het einde van de naïeve visie van de mythen en van het besef van onmacht tegenover de willekeur van de goddelijke ingrepen . Van nu af aan zijn het eerder wetmatige en onveranderlijke natuurkrachten die de wereld ordenen . (E.V. De rivier van Herakleitos)

27-06-2013

› Lourdeseffect !

Lourdes-effect

Het Lourdes-effect is bedacht door de Vlaamse filosoof Etienne Vermeersch en bestaat erin dat sommige bovennatuurlijke krachten een soort huiver schijnen te hebben om zich op een volstrekt ondubbelzinnige manier te manifesteren. Wanneer de miraculeuze kracht van Lourdes echt bestaat, aldus Vermeersch, dan is er geen enkele reden om te denken dat het voor de Heilige Maagd of voor God moeilijker zou zijn een afgerukte arm te herstellen dan een verlamming of blindheid te genezen. Ook de waarnemingen en foto's van bijvoorbeeld het Monster van Loch Ness en de Verschrikkelijke sneeuwman lijken door een vergelijkbaar effect aan betrouwbaarheid en scherpte in te moeten boeten.

Vermeersch hekelt met de term de selectieve en onkritische benadering van zogenaamde mirakelen, of het lichtzinnig toeschrijven van bovennatuurlijke gaven aan mensen. Zo merken sceptici op dat het aantal (ondubbelzinnige) ongevallen met dodelijke afloop van en naar Lourdes beduidend hoger ligt dan de 67 (bezwaaarlijk verifieerbare) mirakelen door gebedsgenezing, die anno 2005 bovendien alleen door het Vaticaan erkend zijn

Religieuze reactie op atheïsme Omdat atheïsme zo lijnrecht tegenover religie staat, wordt atheïsme door religieuze overtuigingen vaak scherp veroordeeld, met name in demonotheïstische godsdiensten christendom, islam en jodendom. In de Bijbel wordt ongelof (de Bijbelse benaming van atheïsme) sterk afgewezen. In het Nieuwtestamentische Bijbelboek Openbaring van Johannes 21 staat het in de rij met zonden die de persoon in kwestie uiteindelijk in de 'poel die brandt van vuur en zwavel' (de eeuwige straf) doet belanden. Ongelof wordt namelijk opgevat als rebellie tegen het oppergezag van Goden het niet erkennen van het scheppings- en onderhoudingswerk van God. Elders - in de Psalmen 14 en 53 van het Oude Testament / de Tenach - wordt diegene die geen gelof hecht aan God een dwaas genoemd

De kerk is meer bezorgd over het stoppen van anticonceptie dan over het stoppen van genocide. Ze is meer bezorgd over het homohuwelijk dan over de verspreiding van kernwapens. Ze legt een taboe op

stamcelonderzoek waarmee ze de belangrijkste evolutie in de geneeskunde remt die honderden mensen kan helpen. Ze is tegen het verspreiden van condooms om aids tegen te gaan en durft dan het leed dat vermeden kon worden een immanente rechtvaardigheid te noemen. De kerk is evenveel fout in haar moraal als ze was in haar kosmologische en biologische uitspraken.(bron Sam Harris)

De valsheid van Gods voorwaardelijke liefde

‘Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft’ (Johannes 3:16)

*Dit is de meest aangevoerde tekst door ‘wedergeboren’ christenen om aan te tonen hoe groot de liefde van God is voor... Ja, voor wie eigenlijk? Alleen voor ‘een ieder die in Hem gelooft!’ Dat betekent dat de miljarden mensen die het levenslicht zagen vóór Christus’ geboorte, alle miljarden andersgelovigen en ongelovigen tijdens of na Christus’ leven op aarde - voor zover hij hier daadwerkelijk heeft rondgelopen - ‘verderven’, oftewel: in het verderf worden gestort, hoe liefdevol, warm, medemenselijk men ook was. En het verderf is de plek ‘alwaar het geweest is en het knersen der tanden’; de hel of hades (Math. 8 :12). Het gros van de mensheid is dus verloren. Schurken die gelovig zijn zullen daarentegen gereinigd worden door het bloed van Christus en al gaan ze in de fout; door Gods Zoon ontvangen zij vergiffenis als zij in gebed belijden, zoals de schatrijke televisiedominee Ted Haggard die andersgeaarden en drugsgebruikers tot de hel veroordeelde terwijl hij gelijktijdig een geheim leven bleek te leiden met mannelijke prostituees en gebruik van crystal meth.
bron: www.anarchiel.com*

Crystal Meth is voor het eerst gesignaleerd in de Amsterdamse uitgaanswereld. Deze drug is levensgevaarlijk en 2x zo sterk en verslavend als Speed. Crystal Meth bestaat uit vaste witroze of kleurloze kristallen en kan worden gespoten, gerookt of gesnoven. In de

VS is deze drug populair onder de homo's. Hierdoor neemt het aantal HIV-besmettingen toe. Door deze drug gaan alle remmen los, waardoor er vaak geen rekening wordt gehouden met voorbehoudsmiddelen en je ruwe lange seks wilt waardoor er snel bloedingen ontstaan. Hierdoor wordt HIV snel overgedragen. Deze drug onderdrukt zowel honger als slaap.

Een vraag die ik me steeds stel is of die Christen-Democraten echt gelovig zijn ? Volgens mij gaat het meer over een eerder conservatief waardenstelsel dat van ver geïnspireerd is door het Christendom. Kan mij niet voorstellen dat een kritisch denkend mens echt kan geloven in sprookjes. Veel sympathie hebben voor een wereld van spiritualiteit en rituelen is nog iets anders.

Als stichter van de volksuniversiteit van Caen, is Michel Onfray bekend geworden Hij is de uitvinder van een "contra-geschiedenis van de filosofie", waarvan de methode berust op het principe van de prefiguratie alles is al overal, zelfs vóór het intreden evenement. Dit liet hem toe schandalige dingen te zeggen: Immanuel Kant was de voorloper van Adolf Eichmann - omdat deze zich een aanhanger van Kant noemde (De Droom van Eichmann, Galilea, 2008) - dat de drie monotheïstische godsdiensten (jodendom, christendom en islam) genocidale ondernemingen zijn en dat de évangélist John voorafging aan Hitler Hiroshima en Jezus, en ten slotte dat de moslims fascisten waren(Verdrag atheology, Grasset, 2005).

Oprichters van een monotheïstische religie gebaseerd op instinct dood, Joden zijn dus primair verantwoordelijk voor alle ellende van het Westen.

In deze dodelijke bedrijf, de heer Onfray hedonistische tussen religie en heidense zon, bewoond door het leven instinct.

Dit is hetzelfde perspectief, zei hij, las hij vijf maanden in de complete werken van Freud en vervolgens het schrijven van de Twilight van een afgod. Vol met fouten, gekruiste geruchten, bibliografische

bronnen, het boek is dat de projectie van fantasieën van de auteur over de aard van Freud. De heer Onfray spreekt in de eerste persoon die vooraf het idee dat Freud zou het Westen hebben uitgevonden in 1897 geperverteerde, een oedipale plot, dat wil zeggen een autobiografisch verhaal dat alleen is de traductione zijn eigen pathologie. Hij maakt een Weense theoreticus "vervalser" gemotiveerd "door geld, wreedheid, afgunst, haat."

Carla Rus : *Veel religieuze vrouwen worden het slachtoffer van geweld. Waar komen die vrouw- onvriendelijke monotheïstische godsdiensten eigenlijk vandaan? De joden, christenen en moslims hebben de godinnen uit de oudheid afgeschaft en er een abstracte mannelijke god voor in de plaats gezet. De vrouw moest ondergeschikt gemaakt worden aan de man. Daarom hebben mannen bedacht dat Eva uit de rib van Adam is ontstaan en dat zij zelf als evenbeeld van god zijn geschapen. Iets wat verder nooit meer vertoond is. Zelfs de vruchtbaarheidsgodinnen uit de oudheid wisten wel beter en werden aanbeden.*

Psychiater en traumatoloog Carla Rus. Je hebt als psychiater veel gewerkt met religieuze vrouwen die het slachtoffer waren geworden van seksueel geweld. Wat is volgens jou het verband tussen religie en geweld tegen vrouwen?

Als je naar de teksten kijkt, naar de heilige teksten in de Bijbel, de Koran, de Thora, dan staan erg En dan nog het belangrijkste propagandapunt dat apologeten u altijd voorhouden. "De God die de wereld zo lief had dat Hij Zijn eniggeboren Zoon" etc. Afschuwelijk! Denk het u eens in, vanuit de achtergrond van uw eigen

aangeboren ethiek, waarin geen plaats is voor mensenoffers. Kunt u iemand vereren, die - hoewel almachtig - zijn eigen zoon moedwillig liet dood martelen? Zou u het ook zelf kunnen doen als u de gelegenheid kreeg? Zou u ook zo'n vader willen hebben? Kan de marteldood van het ene individu de misstappen van een ander goedmaken? Zelfs ook van degenen die nog geboren moesten worden? En zou u de liefde van een dergelijk individu kunnen waarderen, of u er in walging vanaf keren?

.Geweld tegen vrouwen! Als je naar de teksten kijkt, naar de heilige teksten in de Bijbel, de Koran, de Thora, dan staan erg veel vrouwonvriendelijke teksten die aan kunnen zetten tot geweld tegen vrouwen. Nu is het op zich niet zo vreemd dat die vrouwonvriendelijke teksten erin staan, want die teksten zijn ontstaan tussen 500 jaar voor Christus en 600 jaar na Christus. En in die tijd was voor overleving van de mensheid, fysieke kracht veel belangrijker dan psychologische kracht. En omdat de man daarbij in het voordeel is heeft hij de grootste stempel gedrukt op de aannames over het leven. Die vrouwonvriendelijke teksten in deze tijd kunnen op zich geen kwaad, als ze maar niet letterlijk worden genomen. Als ze als symboliek of als een stuk historie worden gezien. Zo zijn er teksten in het Oude Testament van de Bijbel en ook in de Thora waarin staat: 'Verkoopt u uw dochter als slavin, dan kan zij niet vrijkomen zoals mannelijke slaven.' Dat is dus eigenlijk een verschrikkelijke zin maar dat is absoluut in deze tijd niet meer actueel. Dan is er een andere tekst in de Bijbel die kan iets meer kwaad. Dat is een verhaal over Lot, en Lot had twee dochters, heeft met beide dochters geslapen en van beide dochters kinderen gekregen. Er zijn twee sterke volkeren uit voort gekomen en God heeft daar geen enkel negatief oordeel over uitgesproken. Die tekst wordt soms misbruikt achteraf, door de dader om zijn gedrag te legitimeren.

Het wordt natuurlijk wat anders als die heilige teksten letterlijk worden genomen dan kunnen ze wel rechtstreeks aanzetten tot geweld. Ik denk bijvoorbeeld aan een tekst in de Koran, dat is hoofdstuk 4 vers 34, daar staat in dat als de vrouw ongehoorzaam is aan de man, dat de man de vrouw mag slaan. Als je bedenkt dat de Pakistaanse theologe Ghazala Anwar zegt dat de meeste moslims helaas nog steeds geloven dat de Koran letterlijk het woord van God is en dat er ook veel gedragslijnen, hoe je moet leven, in de Koran staan, kan die tekst wel rechtstreeks aanzetten tot geweld tegen vrouwen. Nou, als we kijken naar bewoning van onze 'Blijf van me Lijf' huizen dan blijkt inderdaad dat er disproportioneel veel Islamitische vrouwen in wonen. Dus het zou een verband kunnen zijn

Categorie:levensbeschouwing

24-03-2012

➤ Magda Michielsens !

Een tweede ongerustheid heb ik in verband met het hernieuwde belang van religie in de samenleving. Dat is een trend die niet gunstig is voor vrouwen. Ik zie het niet graag gebeuren. Vooral niet omdat ik niet zie hoe die trend bestreden kan worden, en niet weet wie daarin medestander en wie tegenstander is. Ik heb in de jaren zestig mijn leermeesters de ideologische strijd voor de maatschappelijke aanvaarding van vrijzinnigheid zien voeren en ik voelde mij daar een deel van. Zij hebben succes gekend. Op langere termijn bekeken vind ik echter dat de secularisering mislukt is. In elk sociologie boek en krant staat dat de secularisering wijd verspreid is. Nochtans is de kwantitatieve en kwalitatieve mislukking van de secularisering mijn grootste teleurstelling (aldus Magda Michielsens)(foto)

De hypothese dat God niet bestaat, is sterker dan de hypothese dat God wel bestaat. Neem de gedachte dat God oneindig goed, almachtig en alwetend zou zijn. Was God algoed terwijl talloze onschuldigen

werden gedood in naam van diezelfde God? Was God almachtig toen hij de ergste plagen op de mensheid losliet, van de pest tot de Holocaust? En was God alwetend toen hij tal van massamoordenaars hun gang liet gaan zoals Stalin, Hitler en Mao? Waarom kwam die almachtige God niet tussenbeide? Waarom hielp hij de talloze joden niet die tijdens de oorlog naar de gaskamers werden gevoerd? Had hij geen interesse voor hen of was hij onwetend? Of wist God het wel maar is hij toch niet almachtig? In zijn boek " De hoer van de duivel " ontkracht Freddy Mortier, hoogleraar ethiek aan de Universiteit Gent, elke rationele basis waarom we in God zouden geloven. "Bijna tweeduizend jaar lang heeft het overgrote deel van de christenen de rede behandeld als de hoer van de duivel", aldus Mortier. Dat is niet onlogisch want juist 'redeneren' was de oorzaak van veel twijfel en geloofsafval.

(Tekst van Dirk Verhofstadt)

[Reageer \(0\)](#)

Categorie:levensbeschouwing

17-03-2012

➤ Anne Provoost

Mieke van Hecke, directeur-generaal van het Katholiek Onderwijs in Vlaanderen, zegt in augustus 2007 in 'Knack Magazine'

" Soms kan ik op de meest onverwachte momenten God even bedanken omdat hij mij beschermd heeft . Dat klinkt misschien naïef, maar ik geloof dat een plan met mij heeft . Ik doe nogal veel kilometers, en het is wel eens gebeurd dat ik op het nippertje ontsnapte aan een aanrijding - wel, dan zeg ik meteen: " Dank u!" . Omdat zo iets voor mij geen toeval kan zijn. Haar woorden brengen me toch in de war.

Als haar God zorgt dat ze niet aangereken wordt, zorgt hij dan ook dat zij niemand aanrijdt ? En wat zegt dit over mensen die wel worden aangereken ?Ik ken het antwoord, het staat in Wijzen 9:13 en ik heb

het vele malen gehoord. De wereldliteratuur gonst van de beschrijvingen waarom we niet moeten proberen te begrijpen waar Gods wegen ons brengen. Het zou hetzelfde zijn als de ogen opheffen om te kijken naar een licht dat groter is dan de zon. Toch doet Mieke van Hecke uitspraken over Gods plan. Is dit - zoals ze zelf zegt- naïviteit, of moet ik er meer achter zoeken? (aldus Anne Provoost)

Bij grote calamiteiten, ondraaglijk leed en wanhoop komt de kerk weer in beeld. De laatste dagen hoorde je vaak: "Wat nu nog rest, is bidden." Gebedswaken werden massaal bijgewoond.

Het is een klassiek verschijnsel waar ik niet schamper over wil doen. Zelf zou ik niet weten tot wie ik moet bidden om verdriet te stollen, maar voor veel mensen is dat anders. Bij uitzichtloosheid biedt hun Opperwezen een laatste strohalm. Terwijl je ook zou kunnen zeggen: de God die zoveel jonge levens in één klap laat wegrukken is geen mensenvriend. Die God deugt gewoon niet.

(aldus Hugo Camps)

Wetenschappelijk onderzoek toont bijbelse tegenstrijdigheden. Deze lijst werd opgesteld op basis van het artikel "Vertoog over de god van het christendom" van (ex-jezuïet) Prof. Dr. Etienne Vermeersch, aangevuld n.a.v. discussies met creationisten.

Creationisten zijn christelijke fundamentalisten die beweren dat de bijbel het woord gods is waaraan niet te tornen valt. Zij geloven in een letterlijke interpretatie van de bijbel en negeren de bewijskracht van de evolutiewetenschappen (genetica, ethologie, evolutietheorie, geologie, paleo-antropologie, biochemie enzovoort). Creationisten vormen echter een kleine minderheid onder de christenen, en zijn vooral sterk vertegenwoordigd in het zuidelijke deel van de Verenigde Staten. Typisch creationistische groeperingen zijn de getuigen van Jehovah, de mormonen en bepaalde strekkingen binnen het protestantisme. Binnen het katholicisme vormt het creationisme een zeer kleine minderheid, in 1996 verklaarde de paus immers publiek

dat 'de evolutietheorie meer is dan enkel een theorie'. Voor de meeste christenen vormen deze tegenstrijdigheden niet echt een probleem voor hun geloof. Voor hen hebben bijbelse teksten eerder een symbolische waarde.

Jehova's getuigen geloven niet dat de mens een onsterfelijke ziel heeft die voortleeft na de dood. Uit het gebruik van de oorspronkelijke termen in het Hebreeuws en Grieks voor ziel maken Jehova's getuigen op "dat de ziel een persoon of een dier is of het leven dat een persoon of dier bezit". Zij beschouwen de opvatting als zou de ziel iets onstoffelijks zijn als on-Bijbels.^[13]

Volgens Jehova's getuigen houdt een persoon op te bestaan bij de dood, er is geen leven na de dood, totdat een (eventuele) wederopstanding de persoon weer tot leven brengt. Hierin onderscheiden zij twee soorten:

- een hemelse opstanding voor 144.000 gezalfde christenen en
- een aardse opstanding voor de rest van de gestorven mensheid.

Ze geloven dat de hemelse opstanding heeft plaatsgevonden sinds 1918^[14] en de aardse opstanding nog in de toekomst ligt, namelijk wanneer Jezus het Paradijs op aarde herstelt.

Jehova's getuigen geloven niet in een [hel](#) in de gedachte van hitte of pijniging. Wanneer de [Bijbel](#) de term [Hades](#) of [Sjeool](#) gebruikt, wordt het met (herinnerings-)graf vertaald. Jehova's getuigen geloven dat de overledenen vanuit deze figuurlijke plaats een opstanding krijgen. Van een ander deel van de mensheid geloven Jehova's getuigen dat zij geen opstanding krijgt, waarbij aan verstokte kwaaddoeners moet worden gedacht zoals [Judas Iskariot](#). Deze bevinden zich in '[Gehenna](#)' vanuit waar geen opstanding mogelijk

➤ Mithrascultus + allerlei !

De Mithrascultus, met zijn mystieke vormen van astrologie en zonnecultus (Mithras werd wel Sol Invictus, de onoverwinnelijke zon, genoemd), maakte gebruik van donkere, onderaardse, met wierook gevulde ruimten als mysterieuze vergaderruimten en hield initiatierites om nieuwe volgelingen in te wijden in de geheimen van de leer.

Het mithraïsme was een geduchte rivaal van het in opkomst zijnde christendom. De keizer Iulianus Apostata (361 -363) probeerde nog om de cultus in ere te herstellen, maar in de 4e en 5e eeuw werd de cultus verboden en verdrongen door het zegevierende christendom. Het hoofddekseel van Mithras werd door de Romeinen een mitra of mijter genoemd.

Mithras was mogelijk gebaseerd op de Oud-Perzische god Mithra die ook een belangrijke rol speelde als goddelijk wezen in het Zoroastrisme, en die eerder ook als Mitra naast Varuna, Agni en Indra voorkwam in het pantheon van de Indo-Ariërs die zich op de Vedische traditie beriepen.

Volgens sommigen zijn bepaalde kenmerken van de figuur Jezus ontleend aan Mithras. Er zijn opvallende overeenkomsten tussen de twee: zo werd Mithras (net als volgens de traditie Jezus) op 25 december geboren van een maagdelijke moeder, was hij de zoon van God, had hij 12 discipelen en een laatste avondmaal, werd hij in een graf in de rotsen gelegd, en herrees hij na drie dagen uit de dood.^[1] Opvallend genoeg zou 25 december ook de geboortedag van Osiris, Adonis en Dionysus zijn. Volgens critici van deze visie, zoals Lee Strobel, werd de Mithrascultus juist van deze elementen voorzien nadat het christendom populair werd, wat zou duiden op een omgekeerde beïnvloeding. Zie ook Christendom en syncretisme.

voor mij :

De **Protocollen van de wijzen van Sion** is een fictief "verslag" van een vergadering van joodse leiders, die in 1897 zou hebben plaatsgevonden

in Bazel. Deze joodse leiders (wijzen van Sion) zouden bijeen zijn gekomen om de christelijke maatschappij omver te werpen. Ook zouden zij plannen hebben gesmeed voor een joodse wereldheerschappij. De 'Protocollen' beschrijven tot in detail hoe deze verwezenlijkt had moeten worden. Het geschrift werd en wordt daarom graag geciteerd door antisemieten om er het 'joodse gevaar' mee aan te tonen. Omdat de vrijmetselarij ook genoemd wordt in de Protocollen, is dit voor sommigen een bewijs dat er een Joods-maçonnieke samenzwering bestaat.

Henry Ford inspirator van Adolf Hitler

In 1920 kwam de gevatte, maar goedgelovige Henry Ford in het bezit van een vervalst stuk getypte tekst, waardoor hij ervan overtuigd werd dat er een kwaadaardig internationaal Joods complot bestond, dat de hele wereld door middel van slinkse manipulaties van overheid, media en economieën, zou willen onderwerpen. Deze 'openbaringen' werden opgetekend in het beruchte en later bewezen als 100% vals zijnde *'Protocollen van de Oudsten van Zion'*. Om deze nieuwe soort Jodenhaat over de wereld te verspreiden, kocht Ford een failliete krant, de Dearborn Independent, die *'De Protocollen'* in een serie van 91 weken publiceerde. Daarna publiceerde Ford's bedrijf deze serie in het al even beruchte als valse boek, *'De Internationale Jood'*, dat -naast de Koran- nog steeds de basis vormt voor het moderne islamitische anti-semitisme, als ook voor een aantal christelijke theologiën waarin de Bijbelse aard en het profetische belang van het huidige Jodendom, alsmede ook van de staat Israël, wordt ontkend ('de Joden zijn geen echte Joden', 'Israël is geen vervulling van profetie, is niet het echte Israël', etc.).

Telkens als zich in België een dodelijk geval van recidive voordoet, wordt hetzelfde debat gevoerd over de laksheid van justitie en de softheid van het systeem. Maar ten gronde verandert er nooit iets. Men is dusdanig gefixeerd op 'hulpverlening' en 'zieligheid', en dermate weinig op 'straffen' en 'verantwoordelijkheid', dat het systeem is gericht op de (re-integratie van de) dader, en niet op het (leed van het) slachtoffer. Men vindt het kort gezegd 'belangrijker' - lees: het voelt fijner in het hoofd - om zelfs daders van erg zware

feiten te kunnen 're-integreren' in de maatschappij, dan om slachtoffers, mensen die het wél goed willen doen in de samenleving, te voorkomen. (Sam Van Rooy)

We hebben benamingen voor mensen die veel overtuigingen koesteren die rationeel niet zijn te rechtvaardigen . Als die overtuigingen uitermate wijdverbreid zijn, noemen we ze " godsdienstig: in het andere geval spreekt men eerder van ' gek', 'psychotisch' of ' lijdend aan waanvoorstelling' Kennelijk is iets niet gestoord als maar genoeg mensen ervan overtuigd zijn !(Richard Dawkins)

Als de Verlossing door Christus inderdaad van essentieel belang is voor de mensheid, hoe moet men dan begrijpen dat die slechts 2000 jaar geleden gebeurd is, terwijl de mensheid (Homo sapiens sapiens) meer dan 150.000 jaar bestaat? Hoe kan men bovendien verklaren dat ook nu nog bijvoorbeeld de verpletterende meerderheid van de Aziaten nooit van deze Verlossing hebben gehoord? (Etienne Vermeersch)

Hannah Arendt (foto) was één van de weinige joodse intellectuelen die inzag dat de vorming van de staat Israël in 1948 gebaseerd was op een belangrijke denkfout: de oprichters gingen voorbij aan het feit dat al eeuwen mensen woonden in het gebied waar de nieuwe staat werd gevestigd. Hannah Arendt voorzag dat hierdoor nog jaren geen vrede in dit gebied zou kunnen heersen en dat Israël zou verworden tot een oorlogsstaat. Een land waarin het leger immer bereid zou moeten zijn om zich te verdedigen en aanvallen uit te voeren op de omringende Arabische staten. Hoe kon het zover komen?

08-10-2011
➤ Divers

Goed, *beter, best?* Over de maakbaarheid van de mens

Gisteren (24.02.11) maakte ik de voorstelling van het boek mee (Groene Waterman Antwerpen)
Een eerste conclusie : De mogelijkheden die dit met zich brengt om onze erfelijke eigenschappen te manipuleren zijn potentieel bijzonder groot .
En vroeger moesten de Mensen zich neerleggen bij de wijze waarop God of de natuur het leven vormgaf .
Nu is de situatie echter radikaal anders en dit stemt mij 'optimistisch.'

In deze tijd is het aantal bio-ethische kwesties niet meer bij te houden: van genetisch testen en orgaandonatie, over plastische chirurgie of het menselijk brein, naar medicalisering en stamcellen. Wie door het bos de bomen niet meer ziet, is bij dit boek aan het juiste adres. Goed, beter, best? Over de maakbaarheid van de mens brengt een schat aan informatie samen. Op een overzichtelijke wijze biedt het boek inzicht in meerdere van deze medische en biotechnologische ontwikkelingen. Bovendien werpen de teksten ook een kritische blik op de ethische en maatschappelijke vragen die eruit voortvloeit

Op het moment van dit schrijven vragen een aantal kwesties om politieke aandacht: draagmoederschap, uitbreiding van de euthanasie-wet, de biomedische internetmarkt. Het zijn maar enkele van de ethische problemen waarover de politiek zich de komende jaren moet buigen. De Maakbare Mens vzw. probeert als humanistische beweging via acties en campagnes het maatschappelijk debat aan te wakkeren. We hopen dan ook dat de bovenvermelde hete hangijzers de komende jaren de aandacht krijgen die ze verdienen, zodat België

zijn voorbeeldfunctie op het medische en bio-ethische vlak kan voorzetten.

bron (letterlijk overgenomen uit het boek " goed, beter, best ") (omdat ik het niet beter kan gezegd krijgen)

Ter informatie : Het eerste waar mijn oog op viel: "de sharia is nooit gecodificeerd".Met andere woorden: een rechtsgeleerde beslist volgens zijn eigen interpretatie van de "heilige" teksten. In ieder geval, dit moet ons allemaal niet interesseren: de sharia, dat is iets voor in islamitische landen.Wij hebben ONZE wetten, en wie HIER leeft heeft zich daarnaar te voegen, of anders de gevolgen te dragen voor het overtreden daarvan.

Over het hiernamaals :*Het hiernamaals wordt gevisualiseerd in de Bijbel met de hemel en in de Koran met het Paradijs. Terloops gezegd, soms slaat de verbeelding daarover echt om in het absurde. Volgens de christelijke kerkvaders Tertullianus en Augustinus bijvoorbeeld, bestaat één van de vreugden in de hemel erin dat men van daaruit de hel kan waarnemen.*

Vanuit de hemel ziet men hoe de bozen gestraft worden. Dat kan ook je kind, je vader, je moeder of je geliefde zijn. Het zien van die folteringen vinden de kerkvaders een vorm van wellust. Stel je voor: een moeder zou mateloos plezier beleven aan de vreselijke pijn die haar zondige zoon of dochter daar ondergaan. Afgezien van dit aberrante voorbeeld, stellen we vast dat nogal wat mensen zich inderdaad aangetrokken voelen tot een toestand vol genot en zonder pijn , die bovendien eeuwig blijft duren. Er zijn islamcommentatoren die beweren dat mannen in het Paradijs constant met een erectie rondlopen en met de ene na de andere hoeri seks hebben..

(uit het boek Dirk Verhofstadt in gesprek met Etienne Vermeersch - een zoektocht naar Waarheid !)

zoals ik al zei compleet geschift

*Tijdens de wederopstanding zullen er in de hel vooral vrouwen zijn (hadith).
' Vrouwen die wel naar het paradijs gaan, zullen alleen hun echtgenoot als seksuele partner hebben. Vrouwen die meermaals getrouwd waren tijdens hun aardse leven, mogen uitsluitend met hun laatste echtgenoot zijn
De man wordt daarentegen opgewacht door maagdelijke nimfen en jongens.
In het paradijs heeft de man een eeuwige erectie en duurt ieder orgasme tachtig jaar (Al Souyoufi)
Dergelijke commentaren worden in de islam niet algemeen aanvaard .*

Categorie:levensbeschouwing

07-02-2011

The Grand Design

"Omwille van de wet van de zwaartekracht heeft het universum zichzelf weten te scheppen, uit het niets. De spontane schepping is de reden waarom al het andere bestaat, waarom het universum bestaat, waarom wij bestaan". Volgens Stephen Hawking staan we op het punt om de M-theorie of de "Theorie van alles" te ontdekken.

Het universum had om te ontstaan geen God nodig, zo zegt de Britse astrofysicus Stephen Hawking in een nieuw te verschijnen boek waarvan de krant The Times donderdag uittreksels heeft gepubliceerd.

"Heeft het universum een schepper nodig? Neen", antwoordt de beroemdste Britse wetenschapper. "De hand van God was niet nodig voor de creatie van het heelal, want dit heeft zichzelf gevormd, volledig logisch volgens de wetten van de fysica", aldus Hawking.

"Universum wist zichzelf te scheppen uit het niets"

"Omwille van de wet van de zwaartekracht heeft het universum zichzelf weten te scheppen, uit het niets. Die spontane schepping is de reden waarom al het andere bestaat, waarom het universum bestaat, waarom wij bestaan".

"Het is dus niet nodig God in te roepen om het universum te activeren", besluit Hawking, die daarmee breekt met zijn eerdere visie. Die luidde dat het beschouwen van God als de Schepper van de kosmos niet vloekte met de wetenschap.

De theorie van alles is een (nog niet bestaande) theorie die de verschillende fundamentele theorieën in de natuurkunde met elkaar verenigt. Zo'n theorie zou alle elementaire deeltjes en de fundamentele natuurkrachten in één model samenbrengen. Dit model zou dan hebben gegolden in de allereerste minieme fractie van een seconde na de oerknal. Einstein trachtte in zijn laatste levensjaren al een unificatie van alle natuurwetten te bereiken.

Het op 9 september te verschijnen nieuwe boek "The Grand Design" haalt de theorie van Isaac Newton onderuit die zegt dat het universum zonder de hand Gods niet had kunnen ontstaan

[Reageer \(0\)](#)

Categorie:levensbeschouwing

07-06-2010

➤ Schiep God de Evolutietheorie (Dirk Draulans)

Uit de reacties op mijn vorige blogbericht blijkt dat de evolutietheorie nog altijd veel commoties losweekt. Evolutie blijft voor veel mensen een héél confronterend gegeven: het besef dat je grotendeels gestuurd wordt door biologische wetmatigheden, en niet door sociologische, juridische of andere menselijke constructies, is iets waar niet iedereen zich comfortabel bij voelt.

Evolutie door natuurlijke (en seksuele) selectie is een eenvoudig proces, gestuurd door willekeur. Toevallige genetische wijzigingen en/of

toevallige veranderingen in de omgeving kunnen ertoe leiden dat sommige individuen het beter gaan doen dan andere, waardoor een soort er anders kan gaan uitzien. De natuur barst van de beesten (mensen inbegrepen) die het best zijn aangepast aan hun leefomgeving, maar ook van toevalligheden die het anders proberen, meestal zonder succes.

Als een aanpassing echter gunstig blijkt te zijn, kan ze versneld worden uitgebouwd. De explosieve aangroei van onze hersenen is er een goed voorbeeld van. Ze heeft gemaakt dat we ons bewust zijn van wat we doen. En dat we ons hoofd kunnen breken over de evolutietheorie en haar greep op het leven.

We moeten eerlijk zijn: de evolutietheorie zal nooit door iedereen aanvaard worden. Ze is als theorie zo sterk, en zo sterk onderbouwd geraakt door een massa gegevens, dat ze nooit meer uit het geestelijk patrimonium van de mens zal verdwijnen. Maar er zullen altijd mensen zijn, vooral in weinig breeddenkende gemeenschappen, die ze niet zullen tolereren. In de wereld van fundamentalisten en hardcore creationisten is geen plaats voor een niet-schepping. Hoewel ook in deze context cyclische bewegingen bestaan. In de Verenigde Staten van Barack Obama worden de officiële geldkranen richting creationisme langzaam dichtgedraaid.

Bij ons probeert de Kerk op bijna aandoenlijke wijze de evolutietheorie met haar denkkader te verzoenen. Uit het interview van Joël De Ceulaer met kardinaal Godfried Danneels in de extra Knack over de heiligverklaring van pater Damiaan, meen ik begrepen te hebben dat de kardinaal stelt dat God de evolutietheorie schiep (met de mens als orgelpunt). In een van de reacties op mijn vorige blog schuift iemand abortus (provocatus, zegt hij er provocerend bij) naar voren als bewijs voor het feit dat de mens niet zomaar de drang tot voortplanting volgt. Het christelijke gedachtegoed als grote promotor van een biologische levenswijze (zolang die maar in de kraam van de christelijke principes past).

Abortus hoeft echter niet onbiologisch te zijn, net zo min als

anticonceptie of het krijgen van véél minder kinderen dan je zou kunnen. Het zou een vorm van groepselectie kunnen zijn, waarbij individuen al dan niet bewust weinig kinderen krijgen om het leven op termijn leefbaar te houden voor de groep waarvan zij (en hun kinderen) deel uitmaken. Selectie op het niveau van de groep dus, en niet op het niveau van het individu, zoals meestal. Een uiterst controversiële theorie, ook voor evolutiebiologen, hoewel ze voor Charles Darwin zelf evident leek.

Categorie:filmpjes

24-02-2010

➤ vrije wil - determinisme

Bij hen die nooit het vermogen voor volwassen redelijk denken hebben bereikt, is de vrije wil nooit aanwezig geweest

Vrije wil is een begrip in de traditionele filosofie dat gebruikt wordt om te verwijzen naar de overtuiging dat het menselijk gedrag niet absoluut bepaald is door externe oorzaken, maar het resultaat is van keuzes gemaakt door de handelende persoon. Die keuzes zijn op hun beurt niet bepaald door externe oorzaken, maar worden bepaald door de motieven en voornemens van de handelende persoon, die zelf absoluut niet bepaald zijn door externe oorzaken.

Determinisme is de metafysische theorie die zegt dat alle gebeurtenissen bepaald zijn door mechanistische oorzaken. Determinisme staat recht tegenover metafysisch indeterminisme dat zegt dat minstens een deel van het menselijk gedrag te verklaren is door de vrijheid en verantwoordelijkheid van eenieder. bron (Het Woordenboek van de Skepticus)

Een van de meest geniale en ook blijvende inzichten van Spinoza is zijn visie op de vrijheid, en de ethiek die daaruit voortvloeit. De meeste mensen denken nog steeds dat vrijheid het tegendeel is van bepaaldheid of determinisme. Maar als mijn vrij handelen door niets bepaald was, dan zou het afhangen van het toeval en dus zeker niet

van mij. Men is volgens Spinoza vrij wanneer men niet door factoren van buitenaf bepaald wordt, maar door zichzelf. En dan wel door het hoogste in zichzelf, het redelijk inzicht. Wie inziet dat roken gevaarlijk is en op grond daarvan van het roken afziet, is een vrij mens. Wie hetzelfde inziet maar het roken toch niet kan laten, is minder vrij, omdat hij niet door de rede bepaald is.
(dank u Etienne Vermeersch)

Ik tracht gewoon een beetje klaarder te zien in deze moeilijke materie !

Enkele jaren geleden bedacht de Amerikaanse breinwetenschapper Benjamin Libet een experiment om een antwoord op de vraag te vinden of we een vrije wil hebben. Zijn bevindingen worden vaak zo samengevat, dat onze hersenen al beslist hebben wat we zullen doen, nog vòòr we zelf bewust beseffen wat we willen doen. Onze bewuste wil kan bijgevolg onze handelingen niet veroorzaken. Steunend op Libets experimenten en op meer recent breinonderzoek ontkennen de meeste breinwetenschappers vandaag de mogelijkheid van een vrije wil. Sommigen betwisten daarom ook dat men van verantwoordelijkheid of schuld kan spreken. Sindsdien is een boeiende discussie gaande tussen filosofen en neurowetenschappers.

Natuurlijk vinden we ook onder de filosofen ontkenners van een vrije wil, al lang vòòr wetenschappers in het debat hebben ingegrepen. Maar ondanks alle tegenwerpingen geloven nog steeds vele filosofen in de mogelijkheid van een vrije wil. Sommigen (de 'libertariërs') menen dat mensen altijd anders hadden kunnen handelen dan ze feitelijk deden, en dat bijgevolg hun handelingen niet vooraf bepaald zijn door interne psychische of externe fysicaalische factoren. Het laatste woord heeft onze wil. Anderen, de 'compatibilisten', geloven dat er geen tegenspraak is tussen een vrije wil en het feit dat ons handelen bepaald of gedetermineerd is

[Reageer \(0\)](#)

Categorie:levensbeschouwing

15-01-2010

> -Blasfemie - Evangelie

Over Blasfemie - bron Alexander Hoefmans (Liberales)

Tenslotte, hoe valt een blasfemiewet te verenigen met een wetenschappelijk-seculier georganiseerde maatschappij? Wordt daarmee niet de indruk gewekt dat religies nog altijd een geprivilegieerde bescherming genieten? Zeker wanneer het een grondwettelijke bescherming betreft en bovendien enkel het christendom met een aureool omringt. Daar zit een geurtje staatsgodsdienst aan. Blasfemiewetten staan lijnrecht tegenover de moderne samenleving waarin het kritisch rationalisme en de vrijheid van meningsuiting cruciaal staan. Het zou maken dat bijvoorbeeld kunstenaars zich niet langer vrij mogen uiten. Daarmee zou men zelfs het werk van Salman Rushdie wettelijk kunnen bestraffen. Tenslotte lijkt het me soms nodig om God, Allah of welke vermeende almachtige ook eens goed te kunnen vervloeken als we weten en zien hoeveel moorden, gewelddaden en onderdrukking namens hem gebeuren.

- alle evangeliën werden in het Grieks geschreven, tussen ca. 70 en ca. 100;
- geen van de vier canonische evangelisten was een ooggetuige van de feiten;
- de evangeliën bevatten een zekere hoeveelheid aan biografisch en historisch materiaal, maar kunnen niet beschouwd worden als verslaggeving, biografie of memoires;
- evangeliën zijn boeken van geloofsverkondiging. Zij vormen een literair genre sui generis (met een eigen, bijzondere aard), een complexe mengeling van overgeleverde herinneringen, symbolisch-religieuze interpretatie en literair-theologische constructie

Categorie:levensbeschouwing

02-01-2010

> Mirakels en Heiligen

Meldingen van mirakels komen uiteraard vooral uit devote milieus, waar een sfeer heerst die onverenigbaar is met enige kritische zin. Dat de katholieke kerk instellingen heeft die deze meldingen kritisch moeten onderzoeken is, zo toont de praktijk aan geen garantie dat er geen zwakke en omstreden gevallen worden erkend.

Omdat de Congregatie voor de Heiligenzaken al heel selectief is met meldingen, kan ze zichzelf wijsmaken dat ze zeer streng optreedt als ze enkel de minst omstreden gevallen aanvaardt.

Zo waren er voor de zaligverklaring van Josémaría Escrivá de Balaguer, de stichter van het Opus Dei, liefst 75.000 mogelijke mirakels gemeld. De Congregatie selecteerde er een twintigtal gezinnen uit voor verder onderzoek, waarvan er uiteindelijk één erkend werd.

De druk om uiteindelijk niet al te kritisch te zijn is groot zeker als het, zoals Damiaan, om een mirakel ' pour le besoin de la cause ' gaat : de pret die met een canonisering gepaard gaat mag niet worden bedorven door een skeptische houding.

bron : SKEPP

: Job 36:32 In beide handen neemt Hij schichten die Hij op hun doelwit richt.

Koran: Surah 24:43 Hij treft daarmee wie Hij wil en wendt het af van wie Hij wil.

Geen enkele profeet, zoon van god, heilige of kerkgeleerde kon ons vertellen wat de bliksem werkelijk was en hoe we ons daar succesvol tegen konden verweren. Zo stelde bijvoorbeeld de profeet Mohammed dat de donder en de bliksem twee engelen zijn die volkeren kunnen treffen wanneer ze de geboden van Allah overtreden. (51:44) Zijn

laatste rustplaats, de moskee van de profeet in Medina, werd echter in 1481 bijna helemaal verwoest door een inslag van dezelfde 'engelen'. Ook de Heilige Grafkerk in Jeruzalem, die op de plek staat waar Jezus zou zijn gekruisigd, brandde door blikseminslag grotendeels af. En dat terwijl de lager gebouwde bordelen buiten schot bleven. Ondanks deze voorvallen bleef men halsstarrig geloven dat de bliksem afkomstig was van God en dat men zich hiertegen met gezamenlijk gebed en klokkenluiden tijdens de storm kon verweren. Met als gevolg dat er tijdens onweersbuien regelmatig een onfortuinlijke klokkenluider via het natte touw van de kerkklok werd geëlectrocuteerd.

Het duurde tot 1752 tot Benjamin Franklin vliegerend in het onweer aantoonde dat de bliksem altijd in het hoogste geleidende punt zal inslaan. Dankzij dit levensgevaarlijke experiment vond hij de bliksemafleider uit. Hiermee toonde Benjamin Franklin ook aan dat de heilige boeken het wederom bij het verkeerde eind hadden: wie zich onder een correct geïnstalleerde bliksemafleider bevindt, zal nooit door de bliksem kunnen worden getroffen. Waarmee we dus ook vraagtekens bij de vermeende almacht van God kunnen plaatsen.

Nou kunnen we wel stellen dat al die getroffen kerktorens en klokkenluiders voor de uitvinding van de bliksemafleider een triest gevolg zijn van onwetendheid, maar wat gebeurde er nou ná 1752? Vele kerkleiders bleven halsstarrig geloven dat er niet met de toorn van God gespot mocht worden en weigerden aanvankelijk deze 'duivelse roede' op de kerk te plaatsen. Als God met zijn schichten een gebedshuis raakt, dan heeft God daar vast een goede reden voor, zo luidde de redenatie.

De engel op de fraaie basiliek van San Marco in Venetië kon niet voorkomen dat de San Marco regelmatig ernstig getroffen werd door de elektrische ontladingen van de atmosfeer. Pas na de plaatsing van een bliksemafleider in 1766 werd deze basiliek nooit meer getroffen. Helaas verzuimde men indertijd hetzelfde te doen in de italiaanse plaats Brescia. De republiek van Venetië had hier in de kerk van San Nazaro 200.000 pond buskruit opgeslagen omdat men geloofde dat 'het Huis van God' werd beschermd door de onzichtbare huiseigenaar. In 1767

sloeg de bliksem echter toe en het buskruit ontplofte. Hierbij werd een zesde deel van de stad verwoest, vielen 3000 slachtoffers en verstomde terstond de kerkelijke kritiek op de 'demonische' bliksemafleider. In Frankrijk ging de invoering van de bliksemafleider ook niet zonder slag of stoot. Er werden 386 kerktorens getroffen en 103 klokkenluiders gedood tussen 1753 en 1786. Hierop besloot de Franse regering de bliksemafleiders verplicht op alle kerken te laten plaatsen en klokkenluiden tijdens onweer te verbieden.

De aarde wordt ongeveer honderd keer per seconde ergens geraakt door een bliksem. De bliksemafleider op de Empire State Building in New York wordt jaarlijks gemiddeld 23 keer geraakt. We kunnen dus rustig stellen dat de vinding van Franklin ontelbare mensenlevens heeft gered en die hoge kerken, moskeeën en tempels op deze aardbol voor vernietigende inslagen heeft weten te behoeden. Een uitvinding die niet alleen een vermeende eigenschap van God heeft ontkracht maar in één klap alle levensreddende daden van heiligverklaarden heeft doen verbleken. Een uitvinding die we te danken hebben aan een man die mede dankzij zijn volstrekte afwezigheid van godsgeloof niet bang was om door de toorn van God te worden getroffen. Is het niet ironisch dat sindsdien onder andere de moskee van de profeet en de Heilige grafkerk in Jeruzalem worden beschermd tegen blikseminslag door een uitvinding van iemand die volgens beide religies 'verloren' is en in de hel brandt?

Deze column werd eerder gepubliceerd op religie.blog.nl
[Reageer \(0\)](#)

Categorie:levensbeschouwing

23-09-2009

► Bijbelonderricht

"Doch ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij." (1 Timoteüs 2;12)

Het gaat hier om een passage uit de eerste pastorale brief van Paulus aan zijn leerling Timoteüs, die vaak wordt aangehaald om vrouwen te weren uit het priesterambt. De vertaling is uit de Statenbijbel. In een

katholieke vertaling klinkt het zo: "Ik sta niet toe dat de vrouw onderricht geeft of meestert over de man; zij moet zich stilhouden."

2. "Ga nu heen, en sla Amalek, en verban alles, wat hij heeft, en verschoon hem niet; maar dood van den man af tot de vrouw toe, van de kinderen tot de zuigelingen, van de ossen tot de schapen, van de kemelen tot de ezelen toe." (1 Samuël 15:3) In dit bijbelvers geeft de profeet Samuël, tevens richter van de Israëlieten, opdracht tot volkerenmoord op een naburig volk.

In een andere vertaling: "'Daarom moet ge Amalek gaan verslaan, en alles wat hem toebehoort, met de banvloek treffen; zonder genade moet ge mannen en vrouwen, kinderen en zuigelingen, runderen en schapen, ezels en kamelen doden."

3. "De toveres zult gij niet laten leven." (Exodus 22:18) Mozes roept op de heksen te vermoorden.

4. "Gelukkig is hij die ons wreekt voor wat je ons aangedaan hebt, die jou kinderen grijpt en ze tegen de rotsen kapotslaat" (Psalm 137:9)

5. "En de man stuurde zijn sexslavin naar buiten, naar hen, en ze verkrachtten en misbruikten haar de hele nacht door en bij zonsopkomst lieten ze haar gaan. Bij zonsondergang ging de vrouw terug naar het huis van haar meester, viel voor de deur neer en sliep tot dageraad. Toen haar meester wakker werd in de ochtend en zijn deur opende zei hij tegen haar: 'sta op, laten we gaan'. Maar er kwam geen antwoord. Hij tilde haar op zijn ezel en ging op pad. (Judges 19:25-28)

6. "Op dezelfde manier kontneukten ook de mannen die hun natuurlijke geslachtsgemeenschap met vrouwen hadden opgegeven elkaar. Mannen verrichte schaamteloze daden en ontvingen hun rechtvaardige straffen daarvoor" (Romans 1:27)

7: De heer sprak tot Abraham "Neem je zoon, je enige zoon Isaac, die je liefhebt and ga naar het land van Moriah. Offer hem daar als brandoffer op één van de bergen die ik je zal tonen" (Genesis 22:2)

8: "Vrouwen, onderwerp je aan je echtgenoot als je doet aan de here" (Ephesians 5:22)

9: "'Slaven, onderwerp je aan je meester met alle respect, niet alleen een rechtvaardige maar zelfs een wrede meester" (1 Peter 2:18)

van ethiek gesproken !

[Heeft de mens een eigen onsterfelijke ziel en is dit concept aantoonbaar of een kwestie van geloven?](#)

Nee, mens heeft geen onsterfelijke ziel. En dit is zelfs eenvoudig aan te tonen. Iemand met een herseninfarct, de ziekte van Alzheimer of een ernstig ongeluk waarbij de hersenen zijn beschadigd, kan namelijk compleet van karakter veranderen. Het karakter wordt als 'de ziel' gezien, maar als die ziel onstoffelijk en onsterfelijk zou zijn, dan zou deze ook niet kunnen veranderen dankzij dergelijke 'materiële' schade aan de hersenen. Die onsterfelijke ziel is dus een kwestie van geloven, eerder een wens dan een realistische hypothese

Pinechassen

Paul Cliteur brengt nog een ander Bijbels verhaal in herinnering dat nog veel beter de houding van religieuze terroristen uitlegt, namelijk dat van Pinechas in het boek Numeri. Toen die in het Israëlitische kamp zag dat een Israëlitische man een Moabitisch meisje meenam, doorstak hij hen beide met een speer, iets waarvoor hij in de Hebreeuwse Bijbel geprezen wordt. Pinechas vroeg voor zijn optreden geen goedkeuring aan zijn leider Mozes, maar handelde volgens eigen inzicht. Op dezelfde manier kennen religieuze terroristen zichzelf de macht toe om 'Gods wil' tot uitvoer te brengen. 'Mensen als Osama Bin Laden en Al-Zawahiri zijn de Pinechassen van deze tijd', aldus Cliteur. En hetzelfde geldt voor bijvoorbeeld Mohammed B. die Theo Van Gogh ritueel vermoordde. In die zin was het ook 'logisch' dat Khomeini een bevel kon geven om Rushdie te doden, ondanks het feit dat die elders woonde. En hier komt dat andere aspect van religieuze terrorisme op de proppen, namelijk het martelaarschap dat bijvoorbeeld in het Bijbelse boek Makkabeeën wordt geprezen.

Mohammed Atta die op 9/11 het eerste vliegtuig in de Twin Towers boorde, was ervan overtuigd dat hij met zijn 'heldendaad' het paradijs zou betreden

Een artikel in het Reformatorisch Dagblad 22-11-2014 van prof. dr. Jan Hoek over de Zaligmaker

Geloven blijft een persoonlijke zaak, aldus Hoek. Je kunt niet uit liefde tot je naaste de liefdesband met God opgeven. Ergo: plaatsvervangend is onmogelijk. Zou Jan Hoek zich dat realiseren? Even later schrijft Hoek "We zullen ons verheugen in allen die met ons gered zijn door het bloed van het Lam".

Zoals in deze brochure is uiteengezet komt bloed in het geheel niet bij onze redding van pas. En zeker niet het bloed van een lam, want het lam werd opgegeten en het bloed op de deurposten gestreken. En stelt Hoek zich de hemelse blijdschap voor zoals Tertullianus en Augustinus? Zie bladzij 50 deze brochure.

Bij deze wil ik Jan Hoek nog herinneren aan zijn toezegging mij te antwoorden op de heikele vraag of er nog wel sprake kan zijn van verlossing en redding wanneer onze schuld afbetaald is door een ander. Kan er dan nog wel sprake zijn dat God vergeving schenkt? Er is toch betaald en er staan toch geen schulden meer open? Vergeving is immers niet meer noodzakelijk, daar de rechtsgrond ervoor is weggenomen door middel van betaling.

Bij deze verwijs ik naar mijn brochure 682 over de oorsprong van de offerdiensten, zie www.pentahof.nl

Nog een laatste vraag:

Wanneer Eva de eerste zondaar(es) was, waarom heeft God dan geen dochter verwekt maar een zoon, om te betalen via een kruisdood voor de zonden? Wanneer door een vrouw de zonde in de wereld is gebracht, en zij Adam daarin meegetrokken heeft, dan zou het niet meer dan logisch zijn dat een vrouw voor de zonden had moeten sterven en niet een man. Wil men toch ook de man erin betrekken, dat had God een hermafrodite moeten laten geboren worden, daar beiden vrouw en man overtreden zouden hebben. Adam zou verbondshoofd zijn. Waaruit blijkt dat? God richtte zich wel tot Adam nadat zij gezondigd hadden. Adam geeft de schuld aan Eva. En dan richt God zich tot Eva. Zij geeft Nachash de schuld. God gaf eerst Nachash een vloekvonnis. Daara richtte God zich tot Eva en zegt haar aan dat haar overtreding gevolgen zal hebben bij het verkrijgen van nageslacht, en haar man over haar heerschappij zou hebben etc.

Tenslotte richtte God zich tot Adam, zie hieronder vers 17 - 20.

Daarna ontvangt Eva een naamswijziging, met de toevoeging dat zij een moeder aller levenden is. Wanneer Eva de moeder aller levende is, en zij als eerste de zonde heeft begaan, is het niet meer dan logisch dat zij dient te zorgen voor herstel. Wanneer zij dat niet kan, zoals Adam dat volgens de leer der plaatsvervangend en erfzonde niet kan, dient er toch geen zoon van God, maar een dochter van God als Verlosseres te komen? Maria mag dan volgens Rome medeverlosseres zijn, wat al iets van het vraagstuk zou oplossen, maar niet de gehele kwestie uit de weg ruimt.

Genesis 3:9 En de HEERE God riep Adam, en zeide tot hem: Waar zijt gij?

10 En hij zeide: Ik hoorde Uw stem in den hof, en ik vreesde; want ik ben naakt; daarom verborg ik mij.

11 En Hij zeide: Wie heeft u te kennen gegeven, dat gij naakt zijt? Hebt gij van dien boom gegeten, van welchen Ik u gebod, dat gij daarvan niet eten zoudt?

12 Toen zeide Adam: De vrouw, die Gij bij mij gegeven hebt, die heeft mij van dien boom gegeven, en ik heb gegeten.

13 En de HEERE God zeide tot de vrouw: Wat is dit, dat gij gedaan hebt? En de vrouw zeide: De slang heeft mij bedrogen, en ik heb gegeten.

14 Toen zeide de HEERE God tot die slang: Dewijl gij dit gedaan hebt, zo zijt gij vervloekt boven al het vee, en boven al het gedierte des velds! Op uw buik zult gij gaan, en stof zult gij eten, al de dagen uws levens.

15 En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen.

16 Tot de vrouw zeide Hij: Ik zal zeer vermenigvuldigen uw smart, namelijk uwer dracht; met smart zult gij kinderen baren; en tot uw man zal uw begeerte zijn, en hij zal over u heerschappij hebben.

17 En tot Adam zeide Hij: Dewijl gij geluisterd hebt naar de stem uwer vrouw, en van dien boom gegeten, waarvan Ik u gebod, zeggende: Gij zult daarvan niet eten; zo zij het aardrijk om uwentwil vervloekt; en met smart zult gij daarvan eten al de dagen uws levens.

18 Ook zal het u doornen en distelen voortbrengen, en gij zult het kruid des velds eten.

19 In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aarde wederkeert, dewijl gij daaruit genomen zijt; want gij zijt stof, en gij zult tot stof wederkeren.

20 Voorts noemde Adam den naam zijner vrouw Heva, omdat zij een moeder aller levenden is.

21 En de HEERE God maakte voor Adam en zijn vrouw rokken van vellen, en toog ze hun aan.

22 Toen zeide de HEERE God: Ziet, de mens is geworden als Onze een, kennende het goed en het kwaad! Nu dan, dat hij zijn hand niet uitsteke, en neme ook van den boom des levens, en ete, en leve in eeuwigheid.

23 Zo verzond hem de HEERE God uit den hof van Eden, om den aardbodem te bouwen, waaruit hij genomen was.

[» meer](#)

24 En Hij dreef den mens uit; en stelde cherubim tegen het oosten des hofs van Eden, en een vlamig lemmer eens zwaards, dat zich omkeerde, om te bewaren den weg van den boom des levens

Bij deze een aanrader het boek te lezen van Lauri Fransen “Het Evangelie van Isis” (de rol van het vrouwelijke bij het ontstaan van het christendom).